

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . . . K 28.—
za en mesec . . . " 2-20
za Nemčijo celoletno . . . " 28.—
za ostalo inozemstvo . . . " 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . . . K 24.—
za en mesec . . . " 2.—
V upravi prejemam mesečno . . . " 1-70

Sobotna izdaja:

za celo leto . . . " 7.—
za Nemčijo celoletno . . . " 9.—
za ostalo inozemstvo . . . " 12.—

SLOVENECE

Inserati:

Enostolpna pettirvsta (72 mm):
za enkrat . . . po 15 v
za dvakrat . . . " 13 "
za trikrat . . . " 10 "
za večkrat primeren popust.

Poročna ostanila . . . vate, osmrtnica itd.:
enostolpna . . . sta po 18 vta.

Poslano:

enostolpna pettirvsta po 30 vta.

Izhaja vsak dan, izvenredni ne-
delje in praznike, ob 5. uri pop.
Redna letna priloga Vosni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; ne frankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
poštne branilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 28.511,
bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 138.

Zmaga Slovenske Ljudske Stranke pri volitvi deželnega poslanca v mestni skupini Kamnik-Radovljica-Tržič.

Radovljica, 4. marca 1913. Pri današnji volitvi deželnega poslanca je dobil v našem mestu kandidat Slovenske Ljudske Stranke primarij dr. Vinko Gregorič 71 glasov, kandidat liberalne stranke notar Marinček samo 38 glasov. Sedem glasovnic je bilo praznih.

Kamnik, 4. marca 1913. Tu je dobil kandidat S. L. S. dr. Vinko Gregorič 215 glasov, kandidat liberalne stranke 96 glasov.

Tržič, 4. marca 1913. Tudi tu ima kandidat S. L. S. večino. Dr. Gregorič je dobil 76 glasov, notar Marinček 66 glasov.

Dr. Vinko Gregorič je dobil skupno 362 glasov, notar Marinček 200 glasov. Kandidat S. L. S. dr. V. Gregorič je torej proti liberalnemu kandidatu zmagal z večino 162 glasov.

Izvršila se je volitev v mestni skupini Kamnik — Radovljica — Tržič. V kranjski deželni zbor vstopi nov poslanec S. L. S. kot mestni zastopnik. Vrste S. L. S. se pomnože, in sicer za enega meščana. S tem zraste večina S. L. S. Ne izpremeni se pa njen značaj kot demokratične ljudske stranke. Interesi gorenjskih mest so tako ozko spojeni z interesom celega okraja, da ne bo med mestnim in med kmečkim poslanci tega okraja niti najmanjšega nasprotstva, ravno nasprotno: Podpirali se bodo v korist cele Gorenjske.

Z veseljem beležimo ta lepi napredek, vesel začetek nadaljnjega dela za politično probujo kranjskih mest. Kajti pripadnost k liberalni stranki je znak zaostalega in politične nezavednosti, služba frazi in nekulturi. Sijajnemu zgledu lepe in ponosne Gorenjske bodo sledila tudi druga mesta. Slednjič bo zasijala luč spoznanja tudi Ljubljani. Mi nismo tako obupali nad umskimi sposobnostmi Ljubljancem, da jim ne bi pripisovali možnosti, da tudi oni spregledajo, ko že jasno gleda cela dežela.

Dr. Vinko Gregorič vstopi v deželni zbor kot poslanec ponosnih mest naše divne Gorenjske. To dejstvo pomeni signal za meščane cele dežele!

Volilna borba je bila mirna. Sicer so liberalni govorniki zopet ekscedirali v svojih znanih frazah, a niso naredili nobenega vtisa. Sedaj po končani volitvi pa se ozremo nazaj na duševno vsebino liberalne agitacije.

V resnici — hvaležni smo liberalcem, da so zopet nastopili. Pozitivnega o svoji stranki niso mogli nič povedati, njih zabavljanje proti delu S. L. S. pa je bilo po vsebini tako prazno, da se je kar videlo,

kako hočejo s silo bobnečih fraz zakriti praznoto svojo očitkov. In kar očitajo, je pravzaprav hvale vredno.

Najbolj grize liberalce, da volijo tudi okoličanski volilci - davkoplačevalci. Dr. Tavčar se je spravil z veliko jezo vsled tega nad deželno vladno. A po krivici. Avtentični interpret postave je deželni zbor kot postavodajalec, in ta je na nedvoumen način pokazal zmisel postave s tem, da je razveljavil mandate, ki niso bili po tem načinu izvoljeni. Ribnikar in Reiser sta vendar po istem načinu izvoljena, kakor dr. Gregorič. Liberalno vpitje o slepariji in goljufiji je torej čisto prazno. Deželni zbor je svoj sklep storil očitno pri belem dnevu.

Naravnost humoristično je, kako so si radi te »lumparije« segli v lase liberalci in socialni demokratje. Glasilo rdečkarjev se je zagnalo v liberalce s sledečo polemiko:

»Nemalo smo se začudili sinočnjemu »Slov. Narodu«, ki sicer tudi zabavlja klerikalnemu tolovajstvu, ampak iz kakšnega stališča. Ne zato, ker dobe v gruntnih bukvalih omenjeni ljudje volilno pravico na škodo ostalih volilcev, ampak zato, ker je preluknjano načelo osemkronskega cenzusa, ker se boji, da bi per analogiam navsezadnje volili v deželnozborski mestni in kmečki kuriji tudi volilci, ki niso težki za osem kron realnega davka. Nekaj zgledov liberalnega strahu pred razširjenjem volilne pravice: »Naš deželni volilni zakon je oprt na gotove temeljne principe, ki se drugače nego z visoko, kvalificirano večino odpraviti ne dajo. Med te principe spada tudi cenzus, in sicer v tem zmislu, da v mestni skupini ne more nihče voliti za de-

želni zbor, če ne plača vsaj osem kron davka. Ta cenzus se iz deželnozborskega volilnega reda ni nikdar odstranil, je torej za poštenega človeka še danes veljaven. Liberalno glasilo se nadalje čudi, da ni bila vpeljana splošna in enaka volilna pravica, češ, da vodi tako interpretiranje deželnega volilnega reda naravnost v ta liberalni bav-bav. Končno definira s svojega stališča namen sedanje volitve tako-le: »Namen sedanje volitve je v prvi vrsti ta, da se omogoči, zateči se pred državno sodišče, ki naj razsodi, velja li pri naših deželnozborskih volitvah še osemkronski cenzus ali ne?« Ta vneti zagovor cenzusa izpričuje, da se liberalci niso še ničesar naučili in da so ostali še vedno stari advokati denarne mošnje. Zoper prodiranje klerikalizma ne poznajo drugega orožja kot politični privilej in svojih mestnih citadel si ne upajo drugače ohraniti, kakor da skrepijo volilno pravico na »tiste, ki kaj imajo«. Resnično, če bi bil na Kranjskem boj proti klerikalizmu prepuščen ljubljanskim liberalcem, bi imeli klerikalci lepe čase!

Nato je »Narod« zaropotal nazaj: »Z jugoslovansko socialno demokracijo, posebno s kranjsko, pripraviti se, je brezuspešna stvar. Občutek imaš, kakor bi se bodel z bikom na travniku. Samo v zemljo rije in rdeče gleda! Druge zmožnosti pa nima. Ugovarjali smo, da so imeniki za gorenjska mesta nepostavni, ker so se sprejeli v nje podosemkranski volilci. Tako tolče »Zarja« s svojim rogom ob skalo, češ, ljubljanski »liberalci« tem revežem volilne pravice ne privoščijo! Ali za to, dragi rdečkarji, ne gre. Tukaj gre zgolj za to, da se izpolni tisto, kar je v postavi za-

povedano. Postava je gospodar, ne pa Anton Kristan. Kadar bo postava izpremenjena, smo mi prvi za odpravo cenzusa! Danes pa ne moremo dopuščati, da bi se veljaven zakon lomil tam, kjer je nam v škodo. Gosp. Kristan, ki bo brez dvojbe v kozji rog pognal klerikalizem na Kranjskem, tega seve ne kapira, zato je za njim nočemo dalje bosti. Smo pa za najširšo, proporcionalno volilno pravico, ali uvesti se mora potem veljavni zakon, in ne samo potem dekreta, kojega bo izdal in sankcioniral g. Kristan iz Spodnje Šiške.

Nato je »Zarja« vrnila kompliment: »Liberalna dostojnost in liberalna značajnost. S citati iz »Slov. Naroda« smo v eni zadnjih številčk pokazali črvivost liberalnega demokratizma. Liberalno glasilo smo in flagranti zasačili, kako je lomilo kopjo za volilni cenzus, in smo izrekli mnenje, da je taka nedemokratična stranka za resen boj s klerikalizmom negodna in ne-sposobna. Ker se naše konstatacije ne dajo omajati s stvarnimi ugovori in ker tudi tajeenje nič ne pomaga — res delicti so še spravljeni v »Slov. Narodu« od srede in vsej javnosti dostopne — je začelo »glasilo inteligence« zmerjati kakor pijan »furman« in socialne demokrate — kako duhovito! — primerjati z — »bikom, ki v zemljo rije in rdeče gleda«. Z ljudmi takih manir je vsaka debata že eo ipso nerodovitna. Da smo s svojo trditvijo o jalovem liberalnem antiklerikalizmu zadeli v živo, je potrdil »Slov. Narod« sam v sinočnji številki, ko se iz svojih pristašev tako-le okusno norca dela: »V narodno-napredni stranki se že od nekdanj opazja velika zajčja bojazljivost. Kadar je treba dati spričevalo za stranko,

LISTEK.

Roža svedla.

Angleški spisal H. R. Haggard.
(Dalje.)

»Blagoslavljam te radi tvojega usmiljenja,« reče škof Egbert, »ter pohitva, da ti izpolniš željo. A povej, sultan, kaj naj midva storiva? Ali naj se vrneva z gospodom Balianom v tabor?«

»Ako sprejme moje pogoje, ne, kajti v Jeruzalemu bosta na varnem; dajem vama pa prostost brez odkupnine.«

»Vladar,« je rekel Godvin, »predno grem, usliši mi prošnjo ter dovoli, da se poslovim od brata in sestrice Rozamunde.«

»Da bi še tretji pot pobegnili mojemu maščevanju?« reče Saladin. »Ne, ostani v Jeruzalemu, pa čakaj na mojo besedo. Tik pred smrtjo jih boš videl, a prej ne.«

»Gospod,« je prosil Godvin, »bodi usmiljen; plemenito je bilo njuno življenje.«

»Res,« odgovori Saladin, »plemenito sta se vedla. Zato sta toliko bolj pripravljena za nebesa, če pridejo namreč

tudi kristjani tja. Nehaj; njuna usoda je pisana in mojega sklepa ni mogoče ovreči; tudi ju ne boš videl prav do zadnjega, kot sem rekel. Ako pa ti je drago pisati jima pismo v slovo in ga poslati po odposlanstvu ga bosta dobila. Sedaj pa pojdi, kajti vrše se važnejše stvari nego kaznovanje dveh ljubimcev. Zunaj čaka straža, da vaju spremi.«

Odšla sta in tekom ure sta bila pri Balianu ter mu izročila Saladinovo poročilo. Mestni poveljnik je takoj klical svoje svetovalce iz spanja in naročil svojim služabnikom osedlati konje; Godvin pa je na pergament napisal v naglici to-le pismo:

»Svojemu bratu Wulfu in svoji sestrični, njegovi zaročenki Rozamundi! Jaz živim, dasi bi bil malone umrl poleg mrtve Masude. Jezus, daj mir in pokoj njeni pogumni in ljubljani duši! Saladin mi ne dovoli, da bi vaju obiskal, dasi mi je obljubil, da vaju vidim poslednji poti; toraj me pričakujta tedaj. Se vedno upam, da oblaži Bog sultanu srce in da vama priznase. Če se to zgodi, prosim Boga in želim, da bi se vidva kar najhitreje poročila in se podala domov na Angleško, kjer vaju upam kmalu obiskati, če bom živ. Dotlej me ne iščita; za nekaj časa si želim samote. Ako pa bi usoda drugače na-

klonila, vaju poiščem, potem ko bodo moji grehi očiščeni, med svetniki, kajti s svojim plemenitim činom sta si brez dvoma zagotovila milost božjo.

Poslanstvo odhaja. Nimam več časa, dasi bi še marsikaj rad povedal. Z Bogom! Godvin.«

Saladinovi pogoji so bili sprejeti z veseljem, ker je ljudstvu prizanesel, a z žalostjo, ker je sveto mesto padlo v roke nevernikom. Jeruzalemsko ljudstvo se je pripravljalo, da zapusti njegovo zidovje in si poišče novo domovje. Z mošeje el Aksa so odstranili veliki zlati križ in na vsakem stolpu in ozidju so plapolali rumeni Saladinovi praporji. Vsi, ki so imeli denar so plačali odkupnino, oni pa, ki ga niso imeli, so si ga izprosili in izposodili, kakor so pač mogli; če pa niso mogli, so vsi obupani odšli v sužnjost.

Tedaj se je Saladin pokazal milostnega; dal je svobodo vsem postarnim ljudem brez vsakega odplačila in plačal iz lastnega žepa odkupnino stotero ženskam, kojih moške in očetje so padli v boju ali vzdihovali po drugih mestih v ječah.

Štirideset dni je stopal ta žalostni spreved premaganih skozi vrata in mnogo jih je bilo med njimi, ki so se pred zmagovalcem ustavili in ga prosili za tiste, ki so ostali zadaj. Nekateri

so se spomnili tudi Rozamunde ter ga milo prosili, da bi prizanesel njej in njenemu vrlemu vitezu, če sta še živa.

Pogoji so bili izpolnjeni in Saladin je vzel mesto v svojo last. Osnalil je veliko mošejo z rožno vodo, molil v njej po svojem običaju ter razdelil vse tiste, ki niso mogli plačati nikakoršne odkupnine kot sužnje med svoje emirje in častnike. Tako je polumesec obhajal zmago nad križem v Jeruzalemu.

Celih teh štirideset dni sta bivala Rozamunda in Wulf vsak v svoji ječi in čakala smrti. Godvinovo pismo so v resnici prinesli Wulfu, ki ga je prebral in se iz srca radoval, da mu je brat še živ. Nato so ga dali tudi Rozamundi, ki pa se je, dasi vesela, zjokala nad njim in začudena ugibala, kaj utegne pomeniti. O eni stvari pa je bila prepričana iz njegovega besedila, da nista imela nobenega upanja, da bi bila rešena. Vedela sta, da je Jeruzalem padel, saj sta slišala zmagovalno vpitje moslemov in videla skozi okna svoje ječe oddaleč neskončno množico beguncev, ki so prihajali obloženi s prtljago skozi strodavna vrata in vodili za roko otroke, da si poiščejo pribežališča v obrežnih mestih. Rozamunda se je čutila srečno, saj se je zavedala, da zdaj ne bo trpela zaman.

(Dalje.)

kateri pripadamo, postanemo podobni trepetlični vejici. Vsak perešček našega prepričanja prične trepetati, da okrog nas vse benglja. Izvije se nam iz duše krčevit vzklík: Moj Bog, kaj poreče klerikalna javnost! Na to pa izostane pričevanje za svojo lastno stranko. Ako je liberalna vojska sestavljena iz takih zajcev in šalobard, ki jim — kakor trdi »Slov. Narod« — prepričanje kar benglja, in ki v odločilnih trenutkih zataje svoje protiklerikalno pričevanje, potem ta vojska klerikalcem res ne more delati sivih las, potem so za klerikalce taki neresni in neznačajni nasprotniki kakor glavni dobitki v loteriji.

Naj ti krasni citati ilustrirajo vrednost očitania o »političnem tolovajstvu«, ki se je baje izvršilo s tem, da se je razširil krog mestnih volilcev!

Kaj smo pa slišali še drugega od liberalcev v tej borbi? Niti najmanjše stvarce niso mogli liberalci na dan spraviti proti naši stranki, ki ji ne bi bilo v čast!

Kandidat notar Marinček si je napisal en govorček, ki ga je trikrat deklamiral. Dasi kliče na pomoč pl. Šukljeta in grofa Barboča proti S. L. S., je uspeh njegovega truda vendar prazen in klavrn.

Najprej glede učiteljstva! Deželni zbor ni še sklenil regulacije učiteljskih plač iz znanega razloga, ker se mora najprej določiti deželno državnem davku. Dokler to vprašanje ni rešeno, je sploh nemogoča definitivna ureditev deželnih prejemkov in izdatkov. S. L. S. se trudi, da to doseže. Najdelavnejši v tem oziru je ravno deželni glavar dr. Šusteršič, ki z vso silo pritiska na rešitev finančnega načrta, ugodno za kranjsko deželo. In kaj ima od tega? Državni poslanec dr. Ravnihar ga je na shodu v Trzinu zato robato napadel in je meščane pozival k nasprotstvu proti S. L. S. z neresnično trditvijo, da je namen malega finančnega načrta obremeniti meščanske sloje. Namen finančne reforme je, dobiti dohodek od žganja in od velekapitala. Ali prišteva dr. Ravnihar volilce gorenjskih mest žganjarjem ali velekapitalistom?

Učitelji si naj zapomnijo: Liberalni poslanec dr. Ravnihar je napadel S. L. S. zato, ker se trudi, dobiti dohodek, iz katerih bi se dale zboljšati učiteljske plače! Kako uslugo je s tem liberalna stranka storila učiteljstvu, si liberalni učitelji lahko sami predstavljajo!

Deželni zbor je dal deželnemu odboru pooblastilo, da more kot nagrado za hvalevredno službovanje dati posameznim učiteljem draginske doklade in podpore. Pravice nima torej nihče zahtevati, torej se tudi nikomur krivica ne godi, komur se doklada ne nakaže. Kdor pa sodeluje pri stranki, ki producira take časnikarske izdelke, kakor liberalni učitelji, pač nima nobene pravice pritoževati se, da ni dobil za tako delo še nagrade in pohvale!

Notar Marinček se je povzpel zopet do stare laži, da je deželni odbor »vseučiliški zaklad takorekoč zapravlil«. Resnica je, da niti ena obveznica tega zaklada še ni prodana. Notar Marinček bo pa seveda svojo gonil dalje. Glede gasilstva je istina, da je deželni odbor gasilstvo dvignil, ga uredil in poskrbel za vzorni razvoj te od liberalcev popolnoma zanemarjene panoge avtonomnega delovanja.

Hvaležni smo liberalcem, da so stopili v volilno borbo, ker so nam zopet pokazali, kakšni da so. Spoznali smo, da se liberalci niso nič naučili iz zadnjih let. Lažejo še ravno tako. Saj je »Narod« ravno pred volitvami prinesel celo vest, da se je delo pri deželnih centrali ob Zavrnici moralo ustaviti. Čudno, da še Save niso posušili. Notar Marinček je zopet sumničil denarne zavode, pri katerih nalaga deželni odbor denarje. To so klavrne zasluge liberalne stranke, s katerimi si pač ne bo utrdila omajanega stališča v deželi.

Hvala torej vsem, ki so pripomogli k tako vselemu izidu volitev! Hvala značajnim volilcem S. L. S., ki so pomedili z mrtvo frazo liberalnih dob! Hvala tudi nasprotnikom, ki so s svojim nastopom le dokazali, da je pot, po kateri hodi S. L. S., edino prava in uspešna.

Težka doba gospodarske krize je obiskala tudi našo Gorenjsko. Z nado, da si s skupnim delom pomoremo zopet do novega napredka, stopajmo v bodočnost.

Zmaga v gorenjskih mestih je svetlo znamenje za boljšo prihodnost.

Zborovanja naših nasprotnikov na Koroškem.

Beljak: Tu so se zbrali 24. febr. nemški nacionalci k zborovanju, h kateremu je prišel zopet en »landfremder«, hujšak Sturm z Dunaja, da je poročal o nemško-radikalni struji. Sklenili so nemško-nacionalno zborovanje (shodno) potovanje po Koroškem. Na ta zborovanja bodo prišli čisto sami »tuji« nemško-radikalni izzi-vači! — Tako skrbita za ljubi koroški mir Angerer in Dobernig. Da, da, koroška »Gemütlichkeit« bo kmalu — hin! — Za to že »poslanci« skrbje.

Špital ob Dravi: Tu je zboroval nemški »Schulverein«. Kdo je zopet govoril! Tuji privandran germanski provokator potovalni učitelj Willscher z Dunaja. Willscher je tudi povedal, da bodo meseca septembra imeli v Celovcu govorniški tečaj za agitatorje po deželi. — Tako de'ajo — od »Südmarke« plačani Nemci — za Korošce! — Kar je na Koroškem res nemškega — je vse landfremd — ker je prvotno bilo vse slovensko!

Landskron (Lonc-kron): Tudi tukaj je neki tuji potovalni agent iz radca imenom Maške (imaš-kej?) prodajal svojo nemško »hecarijo«. — Govoril je o »Zatiranju nemške zemlje«, govoril o vojski na Balkanu in njenih posledicah za »nemško domovino«. Govoril je tudi župan Gugelnik in kvasil o »s'viziranju« vernberške občine, ki je itak slovenska. Največjo pozornost pa je vzbudil neki nemški župnik Klampferer, ki je prišel šele v poznuri iz št. Ruperta ter poudarjal, da tudi Klanfar mnogo čuti slovenski pritisk. Bahal se je ta Klampferer, da dobi slovenske dopise, da pa vrže vse v koš, ker ne uvidi, da bi kot nemški duhovnik slovenske dopise sprejemal. Kakor hoče — naj gre pa na Prusko! — Ustil se je javno, da je in bo vedno in povsod Nemec in nazadnje si je privoščil še krepak »Heil« na mater germanijo — in res — Lonc-kron je bil rešen! — Tako delajo Nemci na mej! Venomer ščuvajo in šuntajo zoper mirne domačine, od pamtiveka naseljene Slovence — in to najbolj čisto tuji, privandran hujšaki, ki niti na Koroškem ne prebivajo ne! Hujškarija in korupcija, to je delo »Südmarke«!

Žrelc pri Celovcu: Südmarka je imela 23. februarja svoje zborovanje — seveda zborovalci so bili sami nemškutarji, kakor Sibic, Ibovnik, Ravnik, Vebernik, Vondraček, Uhar i. dr. — Zabavljali so sami Slovenci — čez Slovence in se jezili, da nimajo nemških obrtnih vajencev-učencev, katere jim bo odslej naprej Südmarka preskrbel. H koncem koncu so seveda zapeli čisto nedolžno pesem: die Wacht am Rhein. — Tako je delo narodnih odpadnikov.

KOROŠKI »PARLAMENT«.

Preteklo nedeljo so se zbrali v Celovcu na posvet nemški državni poslanci nemške narodne zveze, nemški deželni poslanci in zastopniki nemstva iz jugoslovanskih dežel. Posvetovali so se o jugoslovanskem vprašanju in razpravljali o razmerah na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem. Posamezni nemški zaupniki so podali vsak svoje poročilo, v katerih so konstatirali, da se Jugoslovanom »predobro« godi. Poročilo, katero so objavili o tem posvetoivanju, pravi: »Tekom razprav so se od več strani slišali taki očitki, da vlada protinemške jugoslovanske težnje in stremjenja vidno pospešuje. Za to so se naveli številni dokazi. Napravili so se primerni sklepi, ki so naperjeni proti tem neopravičenim težnjam in proti morebitni podpori od strani vlade.« Kakšni so ti očitki in na kaj se nanašajo, tega nam ta »parlament« ni objavil.

Tudi o avstrijski vladi ne vemo, v koliko je udeležena pri teh tujih grehih. Vemo pa, da je avstrijska vlada pri tem zelo nedolžna.

Dnevne novice.

† Nezaupnica dr. Tresiču. V Kastvu je imel shod državni poslanec profesor Spinčič. Shoda se je udeležilo 200 istrskih Hrvatov. Na shodu je bila soglasno sprejeta resolucija:

»Sakupljeni na mnogobrojnem javnom sastanku u Kastvu dne 23. veljače 1913. prosvjeduju najodlučnije proti odluci proračunskog odbora zast. kuće u Beču 14. veljače 1912., koji se je izjavio za ustanovljenje pravne tal. fakultete u Trstu, dok je zabacio sve predloge tičuće se sveučilišnih zahtjeva Hrvata i Slovenaca, žaleć napose, da su za tu odluku glasovali ne samo Talijani i Nemci svih stranaka, neko također Česi, Poljaci, Rusini dapače i jedan Hrvat«.

Ta Hrvat je bil dr. Tresič Pavičić!

† »Kranjska deželna« gasilska zveza v Ljubljani. (Gasilnim društvom v vednost!) Ker dosedanja liberalna zveza gasilnih društev pravzaprav niti ne obstoji več, kajti če je deželni odbor ne prizna kot strokovno organizacijo, zanj de facto ne eksistira, je nastala potreba, ustanoviti novo centralno organizacijo, ki se je osnovala pod imenom »Kranjska deželna gasilska zveza v Ljubljani«. Pravila so bila te dni predložena c. kr. deželni vladi v odobrenje in kakor hitro dospe rešitev, se takoj skliče občni zbor. Deželni odbor je vzel pravila nove gasilske zveze na znanje v svoji seji dne 1. marca t. l., odnosno jim pritrdil, obenem pa izrekel, da namerava to zvezo priznati kot strokovno organizacijo. — To se nam je zdelo pojasniti kot odgovor na šte-

vilna vprašanja, kam naj se obračajo gasilna društva, ker je deželni odbor odklonil vsak stik z dosedanj liberalno gasilsko zvezo.

† Župnik Štingl in »Arbeiter Zeitung«. Kakor znano, je »Arbeiter Zeitung« dolžila župnika Štingla v Kotljah na Koroškem, da za »Reichspost« piše tukajšnje dopise z Balkana o Prochaskovi aferi itd., katere prikraja s pomočjo poročil v raznih slovanskih listih. Vse to je bilo seve izmišljotina. Župnik Štingl je tožil in odgovorni urednik »Arbeiter Zeitung« je bil obsojen na globo 80 K. »Arbeiter Zeitung« je pa morala na čelu lista priobčiti ob-sodbo.

† Prezantiran je za župnijo Brezovica č. gosp. Frančišek Češarek, župnik v Šempetru pri Novem mestu.

† Volitev okrajnega šolskega sveta v Črnomlju. Pri volitvi zastopnika občin v črnomljski okrajni šolski svet je bil včeraj izvoljen gospod Mišelčič, župan na Lokvici, namestnikom pa gospod župan Konda v Črešnjem, somišljenika S. L. S.

† Kaj še čaka našo diplomacijo. § 8. brzojavna tarifa, ki ga je izdalo trgovinsko ministrstvo na Dunaju in ki je v veljavi od 15. julija 1911., se glasi: »Dovoljeni jeziki so sledeči: nemški, češki, hrvatski, italijanski, poljski, romunski, rutenski, srbski, slavonski, slovaški, slovenski, ogrski, arabski, armenski, bulgarski, danski, angleški, flamski, francoski, grški, hebrejski, holandski, japonski, malorški, latinski, luksemburški, malajski, norveški, perzijski, portugalski, ruski, švedski, siamski, španski in turški.« V vseh teh imenovanih jezikih dovoljene so brzojavke. Med temi dovoljenimi jeziki pa zastoj išče albanški jezik. Brzojavke v albanškem jeziku torej niso dovoljene. Velika Albanija, ki nima niti dovoljenega jezika! Kaj še vse čaka našo diplomacijo!

† Šolske vesti. Za provizorično učiteljico v Mengšu je imenovana gđ. Gizela Ušeničnik, dosedaj v Komendi; imenovan je za suplenta na ljudsko šolo v Komendi gospod Maks Jovan. Za suplentko v Hotiču je imenovana gđ. Helena Komec, doslej v Zeleznikih.

† Novo delo Viktorja Parme. Domači skladatelj gospod Viktor Parma je uglasbil Ernst Wildenbruchovo balado »Schön Adelheid« za soli (sopran, tenor, bariton), za mešani zbor in veliki orkester.

† Odborova seja »Matice Sloven-ske« dne 28. februarja. — Predsednik poroča o dopisu c. kr. vlade, da smejo znanstvene, literarne in slične korporacije na svoje prireditve vabiti zastopnike ruskih organizacij le diplomatskim putem. Pri poročilu iz odseka za izpremembo pravil se nasvetujejo splošnejše izpremembe; zato se to vprašanje ponovno odkáže odseku. — Za korespondenco † Jos. Vošnjaka je treba zbirati še gradivo. — Matica se bo na primeren način spominjala stoletnice Einspielerja in Miklošiča. — Ustanovi se odsek za slovenski jezik, ki bo gojil zlasti dialektologijo. — Za leto 1913 se izdado srbohrvatske Narodne pesmi v redakciji dr. Br. Drechslerja; Čengić-aga, ki je bil določen za letos, bo mogel iziti šele leta 1914. — Matica Hrvatska izda za leto 1913 izbor Aškerčevih pesmi. — Letopis naj bi obsegal statistične pregledne o slovenskih društvih in liter. umetniški pregled, kakor ga ima »Hrv. Kolo«. — Za opis Štajerske v »Slovenski zemlji« se Matici še ni posrečilo dobiti pisatelja. — Zeleti je, da se izda arhivalna študija o ilirsko - francoskih dogodkih leta 1813.

† Vodovod za Kranj in okolice se bo podaljšal še letos do Čirčič in od tam skozi Hrastje do Prebačevega. Potom javne ponudbene obravnave se bo v kratkem oddalo izkopavanje jarkov za polaganje cevi, druga dela bo pa dežela skoro gotovo prevzela v lastni re-žiji.

† Občinski odbor v Selcih nad škofjo Loko se je v svoji zadnji seji odločil, da se vloži na pristojnem mestu prošnja za razdelitev občine v tri samostojne občine, in sicer: Češnjica, Bukovica in Selca. Po tem sklepu naj bi obsegala nova občina Češnjica vasi: Češnjica, Podlonk, Rudno in Studeno. Občini Bukovica naj bi pripadale vasi: Bukovica, Knapce, Sevlje, Zgornja Ljuša, Praprotno, Rantovše, Sv. Tomaž, Spodnja Ljuša, cela davčna občina Bukovščica, izvzemši vasi Brezovnica. Topolje in Zabrekve, katere naj bi pripadale novi občini Selca. Tej slednji občini naj se prikljopi še davčne občine: Dolenja vas, Kališe, Nemilje, Selca in Topolje. Da se uredi šolski okoliš in farna meja, se morajo vasi Zabrekve, Kališe in Brezovnica izločiti iz dosedanje davčne občine Bukovščica, ki naj bi potem tvorile samostojno davčno občino Sv. Mohor.

† Tretji avstrijski esp.ranjo kongres se vrši letos v Gradcu od 10. do 13. maja. Vstopnina 4 K. Vse prijave naj se pošiljajo v Gradec, Wieland-gasse 42 na pripravljalni odbor.

† Nakup grada Šinkov turn. Iz Šinkovega turna na poročajo, da je bilo izobraževalno društvo pač v dogovoru z lastnikom gradu glede nakupa, kupilo ga pa do zdaj še ni.

† Razpust društva. Podružnica Kranj »Zveze jugoslovanskih železničarjev« za Kranj - Škofja Loko se je radi nezadostnega števila članov raz-pustila.

† Zaročil se je v Trzinu trgovec g. Ivan Jelenc z gospico Malči Kalingerjevo, hčerko nadučitelja gospoda Ferdinanda Kalingerja v Trzinu.

† Na zidarski tečaj za zgradbo vzornih hlevov in kapnic opozarjamo zidarske mojstre in pomočnike. Prične se v ponedeljek, dne 10. t. m. Prijaviti se je na deželni odbor.

† Železo je kradel. Na železniški postaji v Podnartu so že dlje časa opazovali, da zmanjkuje večje in manjše množine železnih palic, drogov in pločevine Orožniki so zasledili kot tatvine sumljivega ključavničarja Franceta Lukovška, ki je bil zaposlen na postaji v Kranju. Pri poizvedbah se je dognalo, da je bilo ukradenega železa nad 2000 kg. Lukovšek ga je prodal raznim kovačem v okolici.

† Smrtna kosa. Umrl je v Zagrebu poštni svetnik Koloman Meixner, star 55 let. — V Zagrebu je umrl bivši veleindustrijalec Lavoslav Hercog, star 83 let.

† Napadla sta minuli četrtek zvečer iz neznane vzroka nek posestnik in njegov sin samskega delavca Franca Kordeža v Kamni Gorici pri št. Vidu nad Ljubljano. Pri napadu je Kordež dobil težak udarec na levo oko, katero bo najbrže izgubljeno. Oba napadca so zaprli in oddali deželnemu sodišču.

POGAJANJA MED POLJAKI IN RUSINI.

Včeraj so se vršile na Dunaju cel dan konference med finančnim ministrom Zaleskijem in gališkim namestnikom Bobrzinskiem in voditelji poljskih strank. Stapinskega, načelnika poljske ljudske stranke ni bilo zraven. Pač pa je popoldne konferiral z ministrskim predsednikom in voditeljem konservativne poljske stranke Javor-skiem. Danes konferira grof Stürghk z Rusini, da se domenijo o sklicanju odseka za volilno reformo gališkega deželnega zbora.

OGRSKA VOLILNA REFORMA ZA DRŽAVNI ZBOR.

Vladna stranka je včeraj sklenila, da pride danes v razpravo volilna reforma. Stranka upa, da bo celo predlog v osmih do desetih sejah končala. Če bi utegnili v zbornici nastati škan-dali ali pa začeti socialni demokratje z demonstracijami na ulici, bodo s celotno reformo kar v dveh sejah gotovi. Predlogo bodo kar sprejeli potom nujnih predlogov. Kaj bodo socialni demokratje in opozicionalci sklenili, ni še gotovo.

Primorske vesti.

p Vprašanje poreškega škofa. »Corriere Adriatico« tudi, da je kandidatura monsg. Faiduttija za poreškega škofa padla v vodo, ker se Rim temu imenovanju upira. Med nadaljnimi kandidati so kanonik Brumat, svoj čas spiritual v goriškem semenišču in goriški kancler don Zamparo, a govori se, da ima največ upanja, da postane poreški škof znani graški vseučiliški profesor dr. U h d e, ki je sicer znanstveno kvalificiran, jezikovno pa ne, ker zna le nemško in laško, hrvaškega pa ne.

p Ljudje so bolj pametni kot »Edinost«. V svoji navdušenosti za »mili« narod je »Edinost« zopet za eno blamažo bogatejša. Komur je bolj natanko znano, v kakšni obliki se vrše po Istriji takozvane »škoromatije« v predpustnem času, pa naj bo enega ali drugega političnega prepričanja, bo rad priznal, da je to eden najgrših običajev! »Edinost« ga skuša seveda zagovarjati po svojem dopisniku iz Kastavščine kot — staro slovansko narodno tradicijo . . . Prav lahko je uganiti, da se je dotičniku, ki zagovarja take narodne običaje, šlo samo za žep kakega gostilničarja, ker korist od teh običajev ima samo krčmar! Ni naš namen zagovarjati glavarja barona Šmida, temveč hočemo poudariti le to, da so vsi za blagor ljudstva trezno misleči spoznali, da je treba temu zlemu običaju priti v okom. Poslana je bila prošnja iz podgradske občine z mnogimi podpisi na c. kr. gavarstvo v Voloskem, da odločno nastopi proti temu običaju. Med podpisanimi so tudi pristaši »Edinosti«, ki imajo ipak finejši okus o narodnih tradicijah, kakor dopisnik iz Kastavščine.

Albanski kongres v Trstu.

Trst, 3. febr. 1913.

Popoldansko se je otvoril presegajoči Konica beg ob pol 4. uri. Najprej je čital razne nove brzojave, došle iz albanskega ozemlja; pri tem se je bilo treba čuditi, da je bila večina podpisanih imen srbska, kar odločno pobija albansko trditev, da ni nikjer na svetu kakih poalbančenih Srbov. To besedo je namreč danes zopet izrekel neki delegat, ne da bi bil dokazal njene resničnosti. Brzojavi so došli tudi iz Kotora, Pulja in iz Gorice. Od tam je brzojavilo uredništvo lista »Libertas«, ki niti ne eksistira. Očividno je Albance kdo potegnil.

Po teh formalnostih je povzel besedo nemški inženir Kessler, ki je v precej nerodni francosščini razkladal, kako na zemljevid, kaka naj bode Albanija. Pozdravljali so burno učeno glavo.

Na to se je pa pojavila na odru simpatična oseba princa Ghike, ki je sicer tudi za Albanijo, pa le bolj teoretično. Nekam čudno pa dirne človeka, da Ghika sebe nikoli ne omeni med Albanci, saj se čuti popolnega tujca. Pazen motritelj dobi utis, da Ghiki niti ni prav za Albanijo in zato vedno zatruje, naj se Albanci ne vesele preveč tuje pomoči. Zaključil je, kakor je sploh govoril, francoski, a pri tem je močno po albanski poudaril samo tri besede, da namreč ustvari Albanijo le troje: bajrak, puška in fuša (zastava, puška in municija).

Za Ghiko je izmed vrst nekdo v flaglici predlagal, da naj odidejo v London in k vsem velevladstvom trije albanski delegati, zastopat svete pravice.

Profesor Skiró je pozval predsednika, naj podeli besedo albanskemu patriotu Kinigu, ki je že toliko žrtvoval za domovino. Ne da bi dobil besedo, je začel omenjeni govoriti in se na vse pretege hvaliti, kaj je že storil, koliko je pretrpel in koliko denarja potrošil za rešilno idejo. Hotel je tudi povedati, da je pustil svojo kariero pri italijanskem konzulatu, a tu mu je predsednik odtegnil besedo, ker se govornik ni bil prijavil. — Pozval ga je, naj se za jutri prijavi, nakar lahko prvi govori. Zgovorni patriot je mrmraje utihnil.

Največ odobravanja in navdušenja je dosedaj izzval katoliški duhovnik Petro Tuša iz Brdice. Je droben, neznamenit možiček v črni sutani s širokim pasom in malimi brkami. Z medlim glasom, a gladko albansko besedo je izvajal, da so vsi Albanci edini, da morajo ostati složni katoličani, mohamedani in pravoslavni v boju za domovino. Mir je sicer potreben, a če se ne more doseči, naj govori — puška.

Tuša je izboren govornik in stavek za stavkom so mu navdušeno pritrdili vsi brez razlike. Koncem govora pa so ga obsipali od vseh strani in mu čestitali na uspehu, stiskaje mu suho roko.

Po Tušinem govoru je predsedujoči Konica prekinil sejo.

Predavanje obrtnikom v ljubljanskem Rokodelskem domu.

Vsak obrtnik mora dobro poznati razne postavne določbe, ki se tičejo njegove obrti, sicer je vedno v nevarnosti, da ga prej ali slej zadene občutna škoda. Zato je jako ustreget obrtnim krogom stavbeni mojster in svetnik trgovske in obrtne zbornice, g. Ivan Ogrin, da je včeraj v Rokodelskem domu jako temeljito pojasnil zakon o zavarovanju delavcev proti neizplačani. Govornik je razložil, kateri obrtniki so dolžni delavce zavarovati proti posledicam neizplačani, ki se utegnejo pripetiti pri delu, kje in kako se zavaruje, koliko je treba plačati, katere so koristi zavarovanja in kakšna je renta za delavca, ki je nezmožen si kaj zaslužiti, oziroma ob delavčevi smrti za njegove svoje. Predavatelj je poudarjal, koliko škodo prinaša obrtnikom nepoznanje zakona; navajal je slučaj, da je moralo neko podjetje plačati 4000 K globo in zastankov. Obrtnikom je, da jih obvaruje škode, toplo priporočal: 1. da zahtevajo od delavske zavarovalnice v Trstu (oziroma obrtniki na Štajerskem in Koroškem od one v Graciu), slovenska pravila in izkaznico tarifov; 2. da si naroče zakon o zavarovanju delavcev proti neizplačani v c. kr. državni tiskarni na Dunaju in 3. da natančno zapisujejo, katere dneve in koliko delavcev je delalo v obrti, ki je podvržena delavskemu zavarovanju proti neizplačani, in da si te zapisnike, takozvane »mezdne zapisnike«, ohrani najmanj pet let, še bolje pa, da jih obdrže deset let. Uradniki delavske zavarovalnice posamezne obrti večkrat

nadzorujejo ali obrtniki plačujejo primerno zavarovalnino; dotični uradnik si pa v zmislu zakona z dne 8. februarja 1909, že prej preskrbi informacije pri bolniški blagajni in če nima obrtnik shranjenega natančnega meznega zapisnika, nima v slučaju, da bi se moral ali hotel kaj pritožiti ničesar, na kar bi se skliceval. — Predavatelj je dalje omenjal, da se bo delavsko zavarovanje proti neizplačani leta 1914 najbrž razširilo še na druge obrti, ki doslej še niso prisiljene k zavarovanju, vendar se tudi pri njih lahko pripete neizplačane. Končno je kratko omenjal zavarovanja za starost in onemoglost. Izjavil je, da si mora vsak obrtnik želeči, da čimprej dobimo tudi v Avstriji urejeno zavarovanje za starost in onemoglost, ker delavec, ki bo imel zagotovljeno svojo pokojnino, bo pridno in vztrajno delal, vse obrti bodo dobile zanesljive in stabilne moči, kar je za vspešen napredek obrtnega stanu največje važnosti. — Iskrena zahvala poslušalcev je bilo plačilo predavatelju za njegova temeljita izvajanja.

„Slovenska Straža“.

Nabralo se je kot Slomškov dar:

Fran Grafenauer, drž. in dež. posl. Brda pri Šmohoru, mesto venca na grob pokoj. župniku J. Dragu, 10 K. — Po Konradu Šešek, kaplanu v Hočah, nabrano na gostiji: J. Lobnik — Lenka Jurčič v Hočah, 8 K 10 vin. — Anton Wahrnuth v Limarčah, 3 K. — Darovalo torkovo omizje pri »Belem Orlu« v Celju na čast ljubemu gostu iz Maribora, 10 K. — Ivan Tomazič, katehet v Ljubljani, 1 K.

Društvo za »Slov. Stražo«:

Katoliško slovensko izobraževalno društvo v Podbrezjah, čisti dohodek skioptičnega predavanja 23. februarja 1913, 7 kron.

Prispevki podružnic:

Podružnica v Podragi, 20 K 50 vin. — Podružnica Podlublje, 45 K. — Podružnica za Spod. Mislinjsko dolino v Pamešah, darovala vesela družba pri g. Vrhnjaku, 26 K 20 vin. — Podružnica Sv. Jurij ob Ščavnici, 18 K 68 vin.

Iz nabiralnikov:

Iz nabiralnika podružnice v Podragi, 5 K 21 vin. — Po A. Draščeku, Zalog, nabrano v nabiralniku, 2 K 18 vin.

Sklad Mohorjanov:

253. Mohorjani št. Andraž nad Polzelo, po č. g. Ivanu Jodl, župniku, 5 K. — 254. Mohorjani v Prvačini, 12 K. — 255. Mohorjani v Središču, po župnijskem uradu, 4 K 30 vin. — 256. Mohorjani Sv. Bolfenk pri Središču, po č. g. Ivanu Zdravcu, župniku, 7 K 50 vin. — 257. Mohorjani v Rožeku, po č. g. Karolu Hüttner, župniku, 3 K 95 vin. — 258. Mohorjani v Vipavi, po č. g. And. Lavriču, dekanu, 25 K 18 vin. — 259. Mohorjani v Hinjah, po župnijskem uradu, 5 K. — 260. Mohorjani Trebelno pri Mokronogu, 5 K. — 261. Mohorjani v Hočah, po č. g. Adamu Grušovniku, župniku, 6 K. — 262. Mohorjani Šmartno pod Šmarno goro, po č. g. Jan. Lesar, župniku, 10 K.

Prispevki »Slovenski Straži« se tudi letos ne smejo zmanjšati, ampak pomnožiti. Zato lepo prosimo, da vsak, ki je lani daroval ali nabiral, to tudi letos takoj stori in svoje delo za plemenite namene »Slovenske Straže« še pomnoži.

Ob vsaki priliki se spominjajte naše prepotrebne »Slovenske Straže«!

Koroške novice.

k Lesna trgovina na Koroškem — tako je naslovljen članek v št. 6. letošnjega »Mira«, opozarjajoč na velikansko škodo, ki jo delajo italijanski prekupci koroškega kmetu. 45 odstotkov koroške dežele je pokrito s krasnimi gozdi, ki dajo vsako leto lesa za blizu 25 milijonov kron. Les kupujejo po slepi ceni — saj sami nastavljajo ceno — agenti za italijanske milijonarje, ki si z velikanskimi dobički polnijo žepe. Domačini so pred dobrim letom izpregledali naposled in si napravili društvo — predsednik mu je Galin v Šmohoru — da poskusijo z združenimi močmi izpodrinuti italijanske prekupce. Društvo, ki šteje že 131 članov, otvori osrednjo posredovalnico za prodajo lesa in bo imelo v Italiji, kamor se iz Koroške zvozi največ tega blaga, svoja zastopstva. Želimo in upamo, da namesto italijanskega ne nastopi nemški monopol.

k Veleposelstvo na kant. Rod grofov Dietrichstein je prodal svoja posestva ob Vrbskem jezeru, v Bekšanju in Landskronu neki milanski tvrdki. Grad Hollenburg nad Dravo pri Svetni vasi spada tudi k imenovanim posetovom. — »Freie Stimmen« se nad tem silno jeze in kličejo vse deželne svetnike z vlado vred na pomoč! Zakaj? Ker je imenovana posestva mislil kupiti koroški deželni odbor, da bi

tam naselil nemške kmete. Kaj, če pa ni vse skupaj sleparski nemški manevar? Kdo ve?

k Konkurz. Iz Volčje vasi v Kanalski dolini: Posestnik in hotelir Andrej Keil v Volčji vasi je v konkuru. Družba posestev in hotela »Seisera« pa se je sedaj odložila na poznejši čas. Ako se Slovenci — zlasti Slov. pl. dr. za ta hotel zanimajo, naj se obrnejo na g. A. Keil.

Pismo vojaka-pranika iz Silivrije (ob mornem morju) do svojega tovariša v Soliji.

Priobčil prof. A. Bezenšek.

Početkom februarja 1913.

Trenutek, v katerem Ti pišem, je jako kritičen. Zopet smo v vojni.

Ravno sem se vrnil s patrolje. Oprosti, če Ti pišem raztreseno, kajti že tri dni sem vedno na straži; spanja ni. Ne bil bi Ti pisal, ako bi se ne bil Ti meni javil. A prav je, da si pisal, kajti jaz sem vsak trenutek v nevarnosti, da padem in se preselim v naročje Abrahamovo. Umestno je torej, da Ti sporočim svojo poslednjo voljo. Ne bodem Ti opisoval vseh dosedanjih dogodkov podrobno.

Ravno danes je mesec, odkar sem v Silivriji. Čudež ne bo, ako ostanem za vedno tukaj, kajti turške granate iz vojnih parobrodov napravljajo dosti prostrane votline v zemljo za mrtvaška stanovanja, v katerih more pokojno počivati po petnajst ljudi.

V nedeljo je naš poveljnik dobil poročilo, da je premirje prekinjeno. Ta novica me je razveselila, kajti neprijetno je živeti v taki negotovosti, v kakoršni smo bili do sedaj. Skrajni čas je že bil, da se odloči: ali gremo proti Carigradu, ali pa domov. Posebno starejši vojaki so bili že jako nevoljni.

Mi imamo tukaj nalogo, da stražimo obrežje ter preprečimo izkrčevanje turških vojakov. Turški parobrodi vedno križarijo semtertje, poskušajoč, kje bi mogli spraviti vojake na suho. Razume se, da bi storili to z lahkoto, ako bi ne bili bregovi zastraženi. Mi stražimo noč in dan deset kilometrov dolgo črto pri Silivriji, patrolje drugega polka pa so razstavljene še dalje.

Od Čataldže, ki je dvajset kilometrov oddaljena, se ne sliši nobenega streljanja. Govori pa se, da so pričeli bombardirati Odrin. Naj bo kar hoče; mi smo pripravljeni na vse. Vojna sama na sebi ni strašna, a strašne so neizplačane: mraz, bolesti, glad, nesnaga.

Sinoči sem bil na patrolji. Ako bi Ti opisoval vse neprijetnosti, katere sem doživel, bi si mislil: to je eno poglavje iz Dantejevega »Pekla«. — Nocojšnje noči ne bom pozabil do smrti. Tema kakor v rogu; dež li je kakor iz vedra, a mi — bilo nas je šest vojakov — s puškami v rokah plezemo po kraju obrežja in napenjamo oči in ušesa. — Nevarna je bila ta pot. Če se kdo izpodtakne, pade v sto metrov globok prepad ter lahko celo večnost rabe lovi v Mramorne morju. Gazili smo močvirja in globočine, napolnjene z vodo, dokler nismo došli do mesta, kjer smo se imeli srečati s tovariši druge patrolje. Dano nam je bilo povelje, da ne pustimo nikogar iz mesta, niti kake ladje na morje.

Morski kapitan je bil pravočasno obveščen ter je dovolil nekaterim Grkom, da so odpluli z malo ladjo na morje, vzemši seboj mreže. Ko smo to opazili, smo obesili rdečo svetilko v znamenje, naj se hitro vrnejo.

Izpostavljeni smo ognju turškega brodom, ki se tukaj mnogokrat pojavlja. Pri vsem tem se dobro držimo. Turki se boje vojake izkrčevati, dobro vedo, da jih takoj pobijemo.

Ko se je raznesla vest, da se prične nova vojna, je postal tabor zelo živahen. Starejši vojaki so nas mlajše prosili, da jih naučimo peti bojne pesmi. Začeli smo se zbirati k petju. Dečki iz mesta Silivrije so nas vestno posnemali, peli in korakali so kakor mi. Zanimivo je poslušati to otročad, ko poje:

»Tam pri Čataldži, pri Ljule-Burgasu
In pri Silivriji pri morskem bregu,
Ej, hej!
In pri Silivriji pri morskem bregu
Nas osvoboduje bolgarski narod.«

To pesem pojo dečki od 8. do 12. leta. Večji pa pojejo sledečo:

»Boj in zmagava vse navdušuje,
Srca naša silno bijo,
Ena le misel nas obvladuje,
Da proslavimo z junaško smrtjo...«

Take pesmi učimo tudi starejše vojake. Veliko jih je med temi, ki že mogoče dvajset let niso ust odprli, a sedaj pojo od srca. — Ko te vrste pišem, se začne svitati. Gosti oblaki zakriva solnce. Zopet pričnemo peti in skrbno čistimo orožje.

Kar nas je novinec, smo imeli že dvakrat vaje za streljanje, a tretjikat bodemo streljali v živo meso.

Pripravljeni smo dobro in smo veš čili. Prepričan sem, da bomo Turke pri prvi priliki dobro naklestili, samo če se bodo pokazali iz svojih brlogov — čataldžskih postojank.

Mogoče, da je to pismo prvo in poslednje z bojnega polja, kakor sem že prej omenil; vsak trenutek se lahko preselim na oni svet.

Bož ve, kje bodo trohnele moje kosti? Zapuščam Ti torej vse imetje, vse dolžnosti, simpatije in antipatije. — To je moja poslednja volja, katero Ti javljam kot Tvoj tovariš-pranik. ... Ako boš kdaj tod hodil, spomni se svojega tovariša, poišči, kje počivajo njegovi ostanki in prižgi mu svečo na grobu!

Balkanska vojska.

Veslele posredujejo za mir. Sofia, 3. marca. Tukajšnji ruski poslanik Nehljundov je pri bulgarski vladi storil primerne korake, da omogoči začetek mirovnih pogajanj s Turčijo in je baje Bulgariji svetoval zmernost. — Belgrad, 3. marca. Baje bodo veslele že jutri (4. t. m.) vprašale balkanske države, hočejo li sprejeti njihovo posredovanje v zadevi miru, ki ga Turčija ponuja. Srbija je pripravljena posredovanje sprejeti, hoče pa, da se takoj sklenejo mirovni preliminariji, ne da bi se sklepalo preje premirje, nadalje naj se reši preje vprašanje pripadnosti Skadra in Janine ter določi vojna odškodnina. — Sofia, 3. marca. **Bulgarska vlada je v zvezi s srbsko, grško in črnogorsko, da se formulira skupen odgovor na ponujeno posredovanje veslel.** — Belgrad, 3. marca. Tu se poudarja, da se utegnejo pogajanja, naj se mirovna pogajanja začno ali ne, vleči 8 do 10 dni. To pa zato, ker balkanska zveza noče skleniti premirja, marveč garantirane mirovne preliminarije. **Odrin se ne bo več naskakoval** in se je baje četam pred Odrinom obljubilo, da se v dvajsetih dneh odpošljejo domov.

Turčija in Bulgarija se sami pogajati? Sofia, 3. marca. Potem, ko je Turčija potom Peterburga izvedela, kateri so minimalni bulgarski mirovni pogoji, se je Porta včeraj baje obrnila direktno na bulgarski glavni stan. Ako se bo ta akcija posrečila, se bo dr. Danev odpravil v Dimotiko.

Rusija in Avstrija glede Albanije in vprašanje demobilizacije. Peterburg, 3. marca. Rusija je baje zato sklenila demobilizirati, ker je cesarjev odposlanec princ Hohenlohe v Peterburgu podal trdne garancije, da Avstrija Srbije ne namerava napasti. — Berolin, 3. marca. Iz Peterburga se poroča, da pride v kratkem na Dunaj nek ruski veliki knez. Na borzo so došle brzojavke ruskih finančnikov, ki zatrjujejo, da se v ruskih vladnih krogih smatra avstrijsko - ruski konflikt za poravnat. — Peterburg, 3. marca. V Carskem Selu se je vršil ministrski svet, v katerem je Sasonov poročal o pomirjevalnih izjavah, katere je prejel od ruskega poslanika na Dunaju in avstrijskega poslanika v Peterburgu. Sklenilo se je demobilizacijo te dni odrediti. **Slejkoprej se vzdržuje vest, da se bo demobilizacija publicirala 6. marca.** — Kolín, 3. marca. Baje tvori edino sporno točko med Rusijo in Avstrijo vprašanje Djakova. — Frankfort, 3. marca. »Frankfurter Zeitung« izve, da so se pogajanja med Avstrijo in Rusijo zopet nekoliko vstavila, ker hoče Rusija, da mesto Djakovo pripade Srbiji, Avstrija pa zahteva, da je dobi Albanija. **Avstrija je dozdaj priznala Prizren in Debar Srbiji, Peč Črnigori, Rusija je brezpogojno priznala Skader Albaniji,** glede Djakova pa je vsa tripeletenta na stališču, da naj je dobi Srbija, trojveza pa nasprotno. Vendar je mogoče sporazum tako, da se samostan Dečani odkaže Srbiji.

Akcija proti Skaderu. Solun, 3. marca. Za Drač (Skader?) namenjene srbske čete še niso odpotovale, pač pa so se že jeje vkrcevati. — Belgrad, 3. marca. V Drač je došla grška križarica »Tsara«, da s tem manifestira, da je **blokirano vse albansko obrežje.** Grški poveljnik je obiskal srbskega poveljnika. Blokada je v zvezi z nameranim naskokom na Skader. — Belgrad, 3. marca. Na srbskih železniških progah je osební promet zaradi vojaških transportov zopet omejen. — Berolin, 3. marca. Tukajšnji krogi menijo, da imajo priprave Srbije za naskok na Skader, le bolj demonstrativen pomen, ker Srbija dobro ve, da Črnagora Skadra ne dobi in bi Srbija le riskirala vse, kar ji je Avstrija v Albaniji že priznala, ako bi hotela Skader res osvojiti.

Guerrilla v Albaniji. Milan, 3. marca. Iz Bukarešta se »Corrieru d. Sera« poroča, da je odšlo v Albanijo več turških častnikov, da organizirajo guerrilla - vstajo proti Srbom. V Italiji so

sploh prepričani, da bodo Albanci spomladati začeli z večjo protisrbsko in protigrško akcijo.

Skrb grofa Berchtolda za napredek albanskega ljudstva. Trst, 3. marca. Grof Berchtold je poslal albanskemu kongresu brzojavko, v kateri izraža svojo »pristržno željo, da se bosta Albanija in albansko ljudstvo srečno razvijala.«

Mraz na bojišču. Sofia, 3. marca. Snežni viharji divjajo dalje. Tudi vojaški vlaki ne vozijo. Pri Odrinu leži sneg meter visoko. Mraz znaša na mnogih krajih 20° C.

Balkanski principi potujejo. Cetinje, 3. marca. Prestolonaslednik Danilo se je z važno politično mislijo podal k slavju Romanovov v Peterburg. — Belgard, 3. marca. Princ Aleksander je odpotoval v inozemstvo. Kralj Peter je zopet obolel.

Bulgari streljali na laško ladjo.

Bulgari so pri Šarköju streljali na laški parnik »Monza« in ga baje potopili.

— Smrtno se je ponesrečil v premogokopu Soofield Utah v Ameriki Franc Zorc iz Zagorja pri št. Vidu na Dolenjskem, star 29 let. Zažgal je patrono, ki je prehitro eksplodirala. Bil je na mestu mrtev.

IZJAVA.

Z ozirom na lažnjive napade v »Danu« z dne 23. svečana t. l., št. 418, sklenil je občinski odbor moščanski soglasno v svoji seji z dne 25. svečana t. l. podati sledečo izjavo:

Ni resnica, da je občinski odbor sklenil na komando župana Jos. Oražma, da se bode zgradba šolskega poslopja oddala brez zmanjševalne dražbe, ampak res je, da je občinski odbor v svoji seji z dne 26. svečana t. l. sklenil razpisati oddajo del konkurenčnim potom, in sicer po posameznih strokah, izvzemši jame in napravo vodovoda za gašenje apna. Tudi ni resnica, da bi bil sedanjí občinski odbor sklenil naklado za dobo 10 let na indirektni davek, resnica pa je, da je sklenil prejšnji občinski odbor, ko je bila liberalna večina, v seji z dne 6. septembra l. 1910., naklado na vino, pivo in žganje.

Toliko v pojasnilo enkrat za vselej!

Občinski odbor občine Moste.

Šlajerske novice.

Š Zakaj se je ustrelil učitelj Trafenik? K sobotni notici: Cigansko poročanje se nam poroča: Učitelj Trafenik je bil dolžan bivšemu liberalnemu deželnozbornemu kandidatu Brilzgu v Zetalah. Dalje je bil gotovo dolžan med drugimi tudi kakemu drugemu liberalcu, ker je še tisti dan po smrti došlo na njegov naslov pismo od dr. Trillerja, katerega sem videl na lastne oči.

Ponarejen denar na hrvaško-šlajerski meji kroži že od novega leta sem. Spočetka so bili v prometu le 20-vinarski in 2-kronski novci, zadnji čas se pa razširjajo tudi 5-kronski kosi. Ponarejen je denar prav dobro; spoznati ga je mogoče po temni modro-sivkasti barvi, po glasu in po mastnem otipu.

Telefonska in brzojavna poročila.

MIROVNI PREDLOGI TURČIJE.

Carigrad, 4. marca. Iz uradnega vira se javlja, da je veliki vezir s posredovanjem ruskega poslanika Bulgariji ponudil naslednje nove mirovne pogoje: Turško - bulgarska meja bi šla pri št. Stefanu pričenši 11 km severno od Cap Inada, ob reki Resna in Marica. Po tem turškem predlogu bi Odrin pod gotovimi garancijami pripadel Bulgariji.

MIROVNI POGOJI BALKANSKE ZVEZE.

Sofija, 4. marca. Listi poročajo, da Balkanska zveza stavlja naslednje mirovne pogoje: 1. Savražnosti se takoj ustavi, ko se podpisajo mirovni pogoji. 2. Turčija odstopi Odrin, Skader in Janino. 3. Ugotovitev turško - bulgarske meje v črti Rodosto — Midia po turško-bulgarski vojaški komisiji. 4. Turčija odstopi polotok Gallipoli. 5. Turčija odstopi Grčijo od Grkov zasedene otoke v Egejskem morju. 6. Turčija plača vojno odškodnino. 7. Sultanu se povrne pravica imenovati namestnika kalifata v balkanskih državah. 8. Prejšnje pogodbe balkanskih držav s Turčijo se zopet obnove. 9. Turčija končno prizna Kreto grški.

KONEC VOJSKE NI DALEČ.

Carigrad, 4. marca. V finčnih krogih je jako ugoden vtis naredil sklep večrajšnjega ministrskega sveta. Splošno se povdarja, da so ti sklepi za mir jako ugodni in da ni daleč konec vojke.

VELESILE SE NISO ZA MIR POSREDOVALE.

Sofija, 4. marca. Poslaniki velesil do danes še niso dobili instrukcij, kako naj na podlagi turških ponudb pri balkanskih zaveznikih za mir posredujejo in zato še niso storili v Sofiji, Belgradu, Atenah in Cetinju za danes napovedanega koraka.

»MIR« O MIRU.

Sofija, 4. marca. »Mir« izvaja glede mirovnega vprašanja: Odgovor balkanskih zaveznikov na turške mirovne predloge je odvisen od tega, koliko teritorija hoče Turčija odstopiti, in od tega, če je Turčija vsaj principielno pripravljena plačati vojno odškodnino. Bulgarija se obrne do svojih zaveznikov, da se sestavi identičen odgovor, vojaške operacije pa se bodo medtem slejkoprej nadaljevale.

VELIKI VEZIR SE ŠE VEDNO BRANI ODRIN OSTOPITI?

London, 4. marca. Veliki vezir je izjavil, da vlada ni glede odstopa Odrina še ničesar sklenila. — »Reuter« izve, da Turčija prosi velevali samo za posredovanje, ne omenja pa natančno pogojev. Velesile izjavljajo, da je posredovanje mogoče le, če Turčija Odrin odstopi.

DOPUST ZA SRBSKE REZERVISTE.

Belgra, 4. marca. Vlada potrjuje vest, da so dobile čete tretjega poziva daljši dopust, katerega pa ni smatrati za definitivni izpust, ampak le za navaden dopust v svrhu obdelovanja polja.

BULGARIJA IN SRBIJA ODPUŠČATA REZERVISTE.

Zagreb, 4. marca. Semkaj je došlo mnogo tu stanujočih Bulgarov in Srbov III. poziva, ki so dobili dopust.

AVSTRIJSKO - RUSKO RAZMERJE IN VPRAŠANJE DEMOBILIZACIJE.

Peterburg, 4. marca. Ministrski svet, kateremu so prisostvovali Kokovcev, Sasonov in Sukomlinov, je konstatiral, da je napetost med Avstrijo in Rusijo prenehala in je storil vse korake za demobilizacijo čet.

Krakov, 4. marca. Poljski listi poročajo, da Avstrija zlasti že delj službuje rezerviste na gališki meji že zdaj odpušča.

Peterburg, 4. marca. »Molva« poroča, da izideta jutri oficijelni objavi peterburškega in dunajskega kabineta glede demobilizacije.

ZAKAJ AVSTRIJA NA JUGU NE DEMOBILIZIRA?

Dunaj, 4. marca. Sasonov je prvotno zahteval, da Avstrija tudi na jugu demobilizira. Avstrijska vlada je na to baje odgovorila, da tega ne more iz razlogov notranjega miru, boječ se vstaje lastnih Jugoslovanov (?) in vsled svojega prestiža med balkanskimi državami, nikakor pa nima mobilizacija na jugu agresivnega namena proti Srbiji. Rusija se je s temi razlogi končno zadovoljila.

NOVI VRHOVNI POVELJNIK SRBSKO - ČRNOGORSKE ARMADE PRED SKADROM.

Belgrad, 4. marca. Šef generalnega štaba I. srbske armade, general Bojović, je odpotoval pred Skader, da prevzame vrhovno poveljstvo združene srbsko - črnogorske armade. General Bojović je znan kot izvrsten streteg in njegovo imenovanje je najlepša manifestacija srbsko-črnogorske solidarnosti, ker je Bojović rodom Črnogorec. Glede odhoda novih srbskih čet pred Skader, o čemer so te dni poročali evropski listi, srbska vlada noče podati nobenih informacij. V informiranih krogih se govori, da je že v najkrajšem času pričakovati tako zelo silnega naskoka na Skader, da se mesto nikakor ne bo moglo braniti.

KOLIKO SRBOV ODPLOVE V DRAČ.

Solun, 4. marca. V Drač odplove od tu 2000 mož srbske infanterije in en eskadron konjenice. Topovi so se že vkrcali.

KRALJ NIKITA SKADRA NE DA, AKO GA DOBI.

Peterburg, 4. marca. Kralj Nikita je tukajšnjemu zastopniku »Figara« brzojavil: »Nobena stvar ne more izpremeniti stališča Črnogorcev glede skadskega vprašanja. Skader pomeni življenje ali smrt za Črnogoro. Ko je Črnogora izgubila že Kotor, Bosno in Hercegovino, za katero se je toliko srbske krvi prelilo, hočejo velesile še Skader priznati državi, ki še ne obstaja in ni za osvojitve Skadra še ničesar naredila. Črnogora je trdno odločena Skader osvojiti in osvojeno mesto do zadnje kapljice krvi braniti.«

ALBANSKA VSTAJA PROTI SRBOM.

Dunaj, 4. marca. »Zeite« poroča iz albanskih virov, da je izbruhnila v albanskih okrajih Tirana in Kroja vstaja proti Srbom. Boji trajajo že par dni. Albancem se je baje posrečilo prepediti iz teh okrajev vse srbske posadke in jih pognati na morje. Vsi Albanci, ki lahko nosijo orožje, so se umaknili v

gore in se pripravljajo na geriljo vojno s Srbi. Tudi v kosovskem vilajetu so se katoliški in mohamedanski Albanci združili v boju proti Srbom.

GRŠKI USPEHI PRED JANINO.

Atene, 4. marca. Uradno se poroča: Turške čete, ki so prodirale iz Mezova, so Grki nenadoma z vso silo napadli in jih pri Krizovici, Dresdeniku, Slapu in Petri popolnoma porazili. Turki so se morali umakniti v največjem neredu.

NEVERJETNA VEST.

Berlin, 4. marca. »Vossische Zeitung« je dobila iz Dedeagača vest, da so, odkar se je vojska zopet začela, Bulgari pri Odrinu izgubili že 10.000 mož.

ALBANSKI DELAJO RAČUNE BREZ KRCMARJA.

Trst, 4. marca. V današnji dopoldanski seji je predsednik albanskega kongresa Konica konstatiral, da je original brzojavnega pozdrava grofa Berchtolda izginil. — Nek Kucovlah pokaže na mizo, kjer sede žurnalisti, češ, gotovo ga je kdo izmed onih pobral. Nek žurnalist izjavi v imenu vseh kolegov, da ni nobeden imel telegrama v rokah, marveč le kopijo. Konica se je nato opravičil.

Konica je tudi, ker je več govornikov pavšalno napadalo Slovane, izjavil, da tega ne odobruje, češ, da Slovani z Albanci simpatizujejo, kolikor jih pa še ne, pa bodo v prihodnosti. Dovoljeno je samo obračati se proti Srbom. Konica je tudi izjavil, da bi Albancem bilo najljubše, če bi se meje Albanije dotikale z bulgarskimi, češ, tako bi bila Srbom in Grkom odvzeta možnost se na škodo Albancev razširjati. Nek govornik je dejal, da mu je dr. Dane v nekoč rekel, da bi mu bila Velika Albanija ljuba. Noli je izjavil, da se ne bo dalo več doseči, da bi Albanija in Bulgarija mejile skupaj, da pa je upati, da prideta Srbija in Bulgarija v bodočnosti medseboj v konflikt.

Nekdo je omenil, da bi se moralo govoriti o osnutju Makedonije, da pa to ni primerno, ker bi vzbudilo nejevoljo Bulgarije, princ Ghika pa je naravnost izjavil, da ni za avtonomno Makedonijo in je med drugim trdil, da sta Aleksander Veliki in Pyrrhus bila albanskega pokoljenja.

Došel je član provizorične vlade Kristo Meksi iz Valone, navzoče pozdravil in bil burno sprejet.

Znani Derviš Hima pa je napel druge strune; dejal je namreč, da zdaj prijateljstvo s Srbijo in Grčijo sicer ni še mogoče, da pa utejejo Srbi in Grki Albance še rabiti in da je zato treba računati tudi s to možnostjo.

Bairam Duklani iz Djakova pravi, da bodo Albanci iz Kosova napravili »grob za Srbe«.

Inžener Haassler z Dunaja je kongresiste pozival, naj zahtevajo čim širše meje. Ghika je dejal, da angleška liberalna stranka dela danes žal protialbansko politiko, zato po njegovem mnenju ne preostane drugo nego da Albanci proglašajo splošno vstajo, čemur so vsi pritjevali.

Končno se je govorilo o potrebi soglasja med Albanijo in Rumunijo.

Trst, 4. marca. Med pozdravi se nahaja tudi en pozdrav iz Celovca od nekoga Klemensa Majerja. V imenu albanske provizorne vlade je govoril Meksi. Nekdo ga je vprašal, kaj ta provizorična vlada pravzaprav dela, a predsednik Konica je ogorčeno odgovoril, da o tem povpraševati ni naloga kongresa. Kingo iz Napolja je persifliral berolinski kongres, napadal kralja Nikito, da je Albance prevareval in zahteval za Albanijo tudi kraje Gusinje, Plava, Peč in Prizren. Poalbanjeni Srb Jaković iz Djakova je hvalil Essad pašo. Velik škandal pa je nastal, ko je neki Joži iz Napolja začel napadati Lahce, zlasti »Indipendentente«, ki se iz Albancev norčuje, in napadal oistro tudi Avstrijo. Ko mu je predsednik vzel besedo, je nastal silen vrišč. Komaj se je posrečilo dobiti večino, ki je bila pripravljena ga vreči iz dvorane. Konica je končno izjavil, da ima zanesljive informacije, da stoje stvari za Veliko Albanijo v Londonu dobro, posebno, kar se tiče Skadra.

Trst, 4. marca. Albanski kongres je sklenil poslati poslaniški konferenci v London spomenico, ki zahteva najširše meje za Albanijo, inkorporacijo Kucovlahov, odpravo blokade in določitev evropskega princa za vladarja Albanije. Konica je kongres zaključil s pozivom, da se nazdravi bodočemu vladarju Albanije, ki mora biti evropski princ. Navzoči so temu navdušeno pritrdili, nakar se je kongres zaključil.

× × ×

OGRSKI PARLAMENT.

Budimpešta, 4. marca. Danes je opozicija prišla v zbornico. Samo Justha, ki biva v Voloskem, ni bilo. Prišel je tudi Kovacs, ki je bil svojčas na grofa Tiszo streljal. Najprej je poročal o volilni reformi poslanec Nemeth. Nato je govoril

v imenu opozicije grof Apponyi, ki je izjavil, da hoče samo na eventualne napa-de replicirati, nikakor pa se opozicija noče udeleževati meritornega dela. Zahteva novo vlado in nove volitve, razprava o volilni reformi naj se pa na boljše čase odgodi. Opozarja mase, naj ne začno generalnega štrajka. Opozicija zapusti nato zbornico. Nato govori ministrski predsednik Lukacs, ki pravi, da vsled današnjega nastopa opozicije upa, da se bo slednja parlamentarnega dela v bodočnosti udeleževala. Nato je nastopila pavza.

Do 1. ure popoldne se generalni štrajk še ni prijavil. Mir se dozda ni kršil. Organ socialne demokracije, »Nepszava«, je bil konfisciran. 10.000 vojakov je že jutraj zasedlo prostore pred ministrstvi, vodovodom, kolodvorji, plinarno itd. 1000 orožnikov in policistov patrolira po mestu. Ako se bo generalni štrajk prijavil, se bo dve uri preje, preden se bo imel začeti. Telefonsko centralo je vojaštvo že včeraj zasedlo. Referentu za volilno reformo poslancu Nemethu je nek delavec v obraz pljunil. Policija je tri delavce aretirala.

RAZPUST ČESKE POLITIČNE STRANKE.

Kakor poroča »Prager Tagblatt«, se je krščansko - socialna češka stranka razšla.

KOROŠKI DEŽELNI POSLANEC PO-GOREL.

Celovec, 4. marca. Včeraj dopoldne ob 10. uri je začelo goretí gospodarsko poslopje koroškega deželnega poslanca Franceta Kirschnerja v Gosposveti. Požarne brambe so ogenj omejile in pogasile. Na pogorišče sta prihitela koroški deželni predsednik baron Fries - Skene in celovski glavar vladni svetnik Rainer. Škoda znaša 30.000 K.

NOVI PREDSEDNIK AMERIŠKIH ZDRUŽENIH DRŽAV NASTOPI SVOJE MESTO.

New York, 4. marca. Danes dopoldne je bivši predsednik Taft spreml svojega naslednika predsednika Wilsona h kapitolu, kjer je Wilson slovesno prisegel na ustavo. Nato je tisočglavi množici, ki se je zbrala pred kapitolom, govoril svoj programatični govor.

BOJ MED VOJAKI V CELOVCU.

Celovec, 4. marca. Tu so se v gostilni Krammer stekli vojaki 17. in 7. pešpolka ter 4. domobranskega polka. Infanterist 7. pešpolka Zehner je zaboden v trebuh, domobranski infanterist Ludovik Mörtl je pa dobil udarec s sabljo. Oba sta težko ranjena. Aretirali so četovodjo 17. pešpolka Oblaka, katerega sumijo, da je udaril Mörtla. Oblak tajl.

SMRTNA KOSA.

Trst, 4. marca. V Lokvi je umrl veleposestnik Anton Muiha, bivši župan in deželni poslanec, star 75 let.

VELIK ROP.

Peterburg, 4. marca. Neznanci so vlomili v palačo velike kneginje Marije Pavlovne in oropali za 1 milijon juvel.

Razne stvari.

Zbornični predsednik aretiran radi umora. Iz Berolina poročajo: V Gumbinenu so aretirali dolgoletnega predsednika obrtne zbornice občinskega svetnika Emila Karschuka. Dolže ga umora in sleparije.

Najstarejši bankovec na svetu. Neka newyorška kitajska uvozna trdka je te dni neki tamošnji banki z drugimi kitajskimi denarnimi vrednotami predložila bankovec, ki je najstarejši na svetu. Izdan je bil v času dinastije Ming pod vlado cesarja Tai-Tsee, ki je sedel na kitajskem prestolu od leta 1368. do 1399. Njegova vrednost znaša 1 kuan.

Drage krtove kože. Na Holandskem plačujejo krtove kože komad po 60 do 80 vin. Visoka cena krtovih kož pa ima to žalostno posledico, da bo na Holandskem kmalu konec »krtove deže«. Zato je vlada izdala ukaz, da se ne smejo krti več loviti.

Komplot v Carigradu.

Carigrad, 3. marca.

Zarotniki polkovnik Sadik bej je zbežal na rusko ladjo. Mladoturki so garnizijo v Carigradu že v drugič premenjali. Veliko skrb prizadevajo vladi sestanki zof. Med čataldžko armado se je razdelilo veliko revolucionarnih manifestov. V Mali Aziji se Arabci zelo gibljejo in zahtevajo avtonomijo. Veliki vezir je glasom nekene pariškega poročila ponudil vezirstvo dunajskemu poslaniku Hilmi paši, a le ta odklonil. O zaroti proti mladoturkom, katero skušajo oficijelni krogi kolikor mogoče utajiti, prihajajo polagoma podrobnosti na dan. Veliki vezir Mahmud Ševket paša, glavni tajnik mladoturške stranke Said Halim in

Hadil beg so dobili pretilna pisma s podpisom »Skupina častnikov vojaške lige«, v katerih se jim žuga s smrtjo, ker se vlada ne zna odločiti ne za vojno ne za mir, ker je uničila disciplino v armadi in ker je vzela narodu pogum. Od vsega kabineta zahtevajo zarotniki, da nemudoma odstopi. Ko se je že vodila preiskava, je dobil vojaški poveljnik v Carigradu, polkovnik Džemal beg novo pretilno pismo. Neredi v armadi so na dnevnem redu. Častniki so takorekoč v celni vojski razdeljeni v dva tabora, ki si stojita sovražno nasproti. Pred Cataldžo in na galipolskem polotoku se zgodi skoraj vsak dan, da se **vzajemno napadajo z revolverji**. Strankarstvo je tako ukoreninjeno, da podrejeni častniki ne izvršujejo ukazov svojih predpostavljanih, ki pripadajo drugi stranki; višji častniki pa celo odobravajo somišljenikom tako postopanje. Potovanje velikega vezirja v Galipoli je imelo predvsem namen napraviti red v armadi. V taboru je imel govor pred vojaštvom. Dva carigradska časopisa, ki sta objavila njegov kratki nagovor, sta bila takoj ustavljena. Ko se je Mahmud Ševket vrnil s svojega potovanja, je bilo njegovo prvo delo, da je **degradiral deset mladoturških častnikov**. Po različnih džamijah v Carigradu so našli nalepljene proglase, ki dolže vlado, da je sestavljena iz samih ljudi, ki skrbijo za svoj žep in gonijo deželo v pogin. Proglasi agitirajo za Kamil pašo, češ da bi bil v tem težkem času edini sposoben rešiti državo. **Vse mesto je zastraženo z vojaškimi in žandarmerijskimi patruljami**. Pred palačo Visoke Porte so nastavljene štiri mitraljeze. V merodajnih krogih pravijo, da zarota, kateri je bil na čelu Lufti beg (torej druga zarota), ni pomembna. Ali po izrednih ukrepih vlade je soditi, da se boje veliko večje nevarnosti. Mladoturški komite je pojačal stražo pred Visoko Porto in v palači ter pomnožil carigradske garnizije za dva kavalerijska polka, ki sta vladni zvesta. Mnogo članov mladoturške stranke je poklicanih v Carigrad; iz zanesljivih policistov so sestavljeni posebni oddelki. Storjeni so skratka vsi koraki, da se lahko zaduši vsaka revolta. Doslej se ni godilo nič, kar bi opravičevalo take priprave, toda brez dvoma ima mladoturški komite tehtne razloge, da se zavaruje proti nevarnosti. Zdi se, da je od častnikov, ki so bili zaradi vmešavanja v politiko odpuščeni, mnogo skritih, drugi pa so bili prisiljeni zapustiti Turčijo. Opomniti treba, da ima vojaška liga še velik vpliv v armadi.

Ljubljanske novice.

Ij **Občinski svet** ima redno sejo v četrtek, dne 6. marca 1913 ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. Dnevni red: A. javne seje. Personalnega in upravnega odseka poročili: o dopisu magistrata glede vložitve ugotovitvene tožbe proti cestni električni železnici radi prispevka k stroškom za zgradbo novih mostov, o prošnji Emanuela Kühnla za odobritev izbrisnega dovoljenja glede izbrisa zastavne pravice ljubljanskega ubožnega zaklada na nekaterih zemljiščih graščine Gradac pri Metliki. Finančnega odseka poročili: o razpisu c. kr. deželne vlade glede ustanovitve glede komisije za tujski promet in turizmo na Kranjskem, o prošnji c. kr. priv. štajerske eskomptne banke glede nadaljne vknjižbe 3 odstotnega potresnega posojila na njeni hiši št. 19 na Poljanski cesti. Stavbnege odseka poročili: o dopisu magistrata glede natečaja za splošni regulacijski načrt za severni del mesta Ljubljane, o prizivu Gjura Rašice proti odloku mestnega magistrata glede naprave trotoarja odnosno položitve varščine za trotoar pred njegovo hišo v Marjontovi ulici. Odseka za službene pragmatike poročili: o novi službeni pragmatiki za magistratne uradnike, o novi službeni pragmatiki za uradnike »Mestne hranilnice«. Direktorija mestnega vodovoda in elektrarne poročilo o prošnji posestnikov ob Poljski cesti v Vodmatu za električno razsvetljavo. — B. Tajne seje: Personalnega in pravnega odseka poročilo o prošnjah za razpisano službo praktikanta pri mestnem knjigovodstvu. Direktorija mestnega užitninskega zakupa poročilo o računskem sklepu ter letnem poročilu o poslovanju mestnega užitninskega zakupa za leto 1912. Obrtnega odseka poročila o prošnjah za razne obrtne koncesije.

Ij **Seja kluba občinskih svetnikov S. L. S.** se vrši jutri ob 8. uri zvečer.

Ij **Šentpetrsko prosvetno društvo v Ljubljani** vabi k predavanju, katero bo v četrtek, dne 6. marca, točno ob pol 8. uri v društvenih prostorih. Predava gospod c. kr. profesor Ivan Grafenauer.

Ij **Iz gledališke pisarne**. Danes, v torek, se uprizori za nepar abonente Rossinijeva komična opera »Brivec sevilijski«, blesteči vzor opere »Buffe«, s katerim je dosegel maestro Rossini višek svoje glasbene umetnosti. V četrtek (izven abonementa, lože nepar) za častni večer gospodu Danilu Sem Benellija globoki tragični poem v treh dejanjih »Ljubezen treh kraljev« (»L' amore dei tre re«). Gospod Danilo deluje že od leta 1878. na domačem odru. Pričakovati je, da občinstvo počasti z mnogobrojnim obiskom umetnika, ki ima težko, a tudi uspešno preteklost za seboj. Slavljenec bo igral vlogo slepega langobardskega barona Sohivalda.

Ij **Nepošteta služkinja**. Pri nekem posestniku v Hradeckega vasi je služila 24-letna dekla Marija Dovč iz Stožic, katere je imela pa to navado, da je bila vedno žejna. Sprva se je zadovoljila z mlekom, ko je pa prišla v kleti do vina, se je tudi tega lotila. V soboto je našel gospodar v kuhinji za prane škaf, v katerem je bilo pet litrov ukradenega vina, nakar je bila Dovč aretirana.

Ij **Aretovan goljuj**. Včeraj popoldne je prišel v železno trgovino g. Sušnika na Zaloški cesti nek 43letni mož ter si nabral na račun »Leoninuma« več poljskega orodja. Po njegovem odhodu se je trgovec informiral v zavodu o tem in je dognal tako goljufo. Uslužbeni so šli goljufa takoj zasledovat in ga končno dobili v Zeleni jami. Ko jih je ta zagledal, jih je pričel obmetavati s kamenjem, a so ga končno le prišli in izročili stražniku. Aretiranec je brezposeln in iz mesta izgnani Franc Anžič iz Škofjice. Oddali so ga sodišču.

Ij **Neopravičen prosjak**. V nedeljo je prišel k neki stranki na Franc Jožefa cesti nek neznan človek in prosil za evangelijsko cerkev 4 K podpore. Ker je stranka uvidela, da možakar to nabira nedvomno zase, ga je kratkim potu odslovila. Kjer bi se še pojavil, naj ga izroči policiji.

Ij **Opozorjamo na inserat »Avtomobil«**.

IZPRED LJUBLJANSKEGA POROTNEGA SODIŠČA.

Uboj pri polnočnici. Po polnoči na 25. decembra m. l. sta stala 16letni France Habič in 22letni Martin Oblak, oba premogarja, pred cerkvijo v Zagorju, ko se je ravno vršila služba božja — polnočnica. Opazila sta, da se dva tuja fanta razgovarjata z dekleti. To sta bila obdolženec Alojzij Metelko, 29 let star, pristojen v Rako pri Krškem in njegov tovariš Janez Hribar, oba premogarja v Trbovljah. K tema fantoma je pristopil Martin Oblak ter ju pozval, naj gresta spat ter je po kratkem besedičenju udaril Oblak Metelkoto okoli ušes. Obdolženec in njegov tovariš sta se umaknila, a kmalu okoli cerkve prišla do Oblaka in Habiča. Imela sta roke v žepih, kakor da bi imela pripravljen vsak svoj nož. Takoj se je jel Oblak z njima prerekovati ter ju pozval, da mu morata izročiti nože ali pa imeti roke zunaj žepov. Ker se ta dva nista hotela pokoriti Oblakovi zahtevi, je ta obdolženca in njegovega tovariša sunil da sta nazaj omahnila, Metelko je celo padel, a bliskoma skočil pokonci ter z odprtim nožem sunil najprej Oblaka v levo stran vratu in potem še Franceta Habiča v levo stran hrbta, nakar sta zbežala. Poškodba Martina Oblaka je bila smrtonosna, kajti po izreku izvedencev, je bil sunk v levo stran vratu tako silen, da je nož predril žilo dovodnico, kar je ime'o za posledico, da je Oblak po preteku 24 ur na izkrevavljenju umrl. Pa tudi Habičeva pokvara je bila nevarna, kajti ta rana je segala v prsnjak. Obtoženi Metelko pravi, da je to storil v svojo obrambo, ker se je bal, da bi ga nasprotnika ne napadla. Oče umrlega Martina Oblaka je bil tudi rudar, a se je pred petimi leti v premožokopu v Zagorju ponesrečil ter živi od male pokojnine v znesku 16 K 68 vin. mesečno. Ponesrečeni sin mu je bil s svojim zaslužkom izdatna podpora v njegovem bednem stanju. — Alojzij Metelko je bil obsojen na pet let težke ječe.

Z malim je začel, z velikim končal. Na zatožni klopi je sedel 21 let stari Peter Dernovšek, pristojen v Zagorje, trgovski pomočnik v Ptuj, tožen hudodelstva tatvine. Dernovšek je leta 1907. vstopil kot trgovski vajenec v trgovino Marije Müller v Zagorju. Po preteku treh let je postal trgovski pomočnik. Karol Dernovšek sam priznava, da je kot vajenec prvo leto jemal po vinarjih, v tretjem letu so prišle kronce na vrsto, ko je pa postal trgovski pomočnik in imel precejšnje zaupanje ter pristop do treh nezaklenjenih denarnih predalov, tedaj je začel kar na debelo krasti. Imel je 30 K mesečne plače, hrano in stanovanje, a to je bilo premalo za njegovo potratno življenje. Nekemu dekletu je podaril v posameznih zneskih vsega skupaj 107 kron. Prebral si je službo in vstopil v trgovino Otmarja Leposcha v Ptuj. A predgovor »Stara navada železna srača« se je tudi nad obdolžencem izpolnil, kajti tudi tu ni opustil svoje tatinske

navade, izmaknil je iz trgovine 4 škarje, 3 nožice, tri vžigalne priprave, 3 merske palice v skupni vrednosti 21 K 10 vin. Na gospodarjevo ovadbo je bil pri okrajnem sodišču v Ptuj radi prestopka tatvine in radi prestopka zoper telesno varnost na šest mesecev strogega zapora obsojen. Sedaj so prišle še njegove prejšnje tatvine na dan. Pri njem so našli za njegove razmere ogromno svoto v znesku 2430 kron. Ves ta denar in vrhutega še nad 500 kron je Dernovšek izmaknil v trgovini Müller v Zagorju. Tatvino ondi niso mogli opaziti, ker je bil promet jako velik. Po obdolženčevem odhodu se je dognalo, da je izginilo tudi še šest parov nogavic, pet srajc, deset ovratnikov in dežnik na škodo Marije Müller. Obdolženec vse tatvine odkrito priznava in še pristavlja, da je pri Müllerjevi izmaknil najmanj 3000 kron. — Osem porotnikov proti štirim se je izreklo za krivdorek obdolženca ter ga je sodišče obsodilo na eno leto težke ječe poostrene z enim postom vsaki mesec.

Tržne cene.

Cene veljajo za 50 kg.

Budimpešta, 4. marca 1913.

Pšenica za april 1913	11:62
Pšenica za oktober 1913	12:28
Rž za april 1913	9:82
Rž za oktober 1913	9:78
Oves za april 1913	9:95
Oves za oktober 1913	8:80
Koruza za maj 1913	7:58
Koruza za julij 1913	7:84

Namesto ribjega olja

Koliko otrok je prisiljenih piti ribje olje; gotovo je, da jim žele starši stem le dobro, pa otroci jim bodo hvaležni, ako bodo smeli namesto ribjega olja jemati Scottovo emulzijo. V tem preparatu se okus in duh po ribjem olju popolnoma zgubi, malim pa ugaia ta smetani podobna zmes tako zelo, da začno veselo vzklikati in z nogami cepetati, ko ugledajo steklenico. Uspeh Scottove emulzije je — kakor uči izkušnja — tako presenetljiv, da slabotni otroci svoje sovrsnike telesno in dušno prekose. Toda vedno samo prisna Scottova emulzija, nikdar ponaredba.

Cena originalni steklenici je 2 K 50 v. Dobi se v vseh 1. karnah. Kdor pošlje 50 vinarjev v znakah na COTT & BOWNE, G. m. b. H., Dunaj VII. in se sklicuje na ta časopis, dostavi se mu ena pošiljatev potom lekarne za poskušnjo.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m, sred. tlak 736,0 mm

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm
3	9. zveč.	744,9	— 0,7	sl. svzh.	jasno	
4	7. zjut.	743,3	— 6,0	sl. jvzh.	jasno	0,0
	2. pop.	741,8	7,0	sl. svzh.	oblačno	

Srednja včerašnja temp. — 1,7°, norm. + 6°.

Kuharica

išče službe na Kranjskem ali Štajerskem, najraje pri kakem duhovniku. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 706. (Znamka za odgovor.)

Prav dobro ohranjen, kratek

klavir

se radi pomanjkanja prostora ceno proda eventuelno tudi zamenja za pianino. — Oglasi naj se pošiljajo na naslov: NIK. LOBODA, organist v Mez. p. Kamniz. 708

Zahvala.

712

Za številne dokaze prisrčnega sočutja, ki so nam došli o nenačni izgubi našega dobrega strica, oziroma starega strica, gospoda

Antona Jebačin-a

sprevoznika južne železnice v. p.

za krasne cvetlične darove in za izvanredno žastno spremstvo dragega nam pokojnika k večnemu počitku; posebno še od strani g. stanovskih tovarišev izrekamo našo prisrčno zahvalo.

Žalujoči ostali.

Velikonočne šunke

se dobe pri

Karol Štrukelj

mesar in prekajevalec

v Novem Vodmatu št. 14, p. Moste pri Ljubljani. 719

ŠUNKE

brez sklepa cene kg po K 2:30, K 2:20 in K 2:10. Navadno pleče po K 2:—.

Za cvetno nedeljo.

Oljkave in lavorjove vejice pošilja 50 komadov za kron 3:— franko Ivan Singer, Sušak-Reka. 707

Avtomobil

skoro nov, svetovna znamka, veleeleganten, se ceno odda. Takojšnja vprašanja takoj na vratarja hotela »Union«. 709

Sanatorium Emona v Ljubljani,

Komenskega ulica 4

Privatno zdravilišče za notranje in kirurške bolezni. — Porodnišnica. — Medicinalne kopeli. Lastnik in šef-zdravnik: Dr. Fr. Derganc, primar 1. klr. odd. dež. boln.

Vabilo

na

izredni občni zbor

Kmetijskega društva v Leskovici, registr. zadruga z omejeno zavezo v likvidaciji

ki se bode vršil

dne 20. marca 1913 ob 10. uri dopoldne v župnišču na Leskovici.

DNEVNI RED:

1. Poročilo likvidatorjev,
2. Sklepanje o zaključni bilanci in o tem, komu se izroče v varstvo poslovne knjige,
3. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

likvidacijski odbor.

695

Potrfti najgloblje žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je Bogu Vsegamogočnemu dopadlo našega iskreno ljubljenege očeta, oziroma starega očeta, tasta in strica, gospoda

Franc Mejač-a

posesnika

danes ob 6. uri zjutraj v starosti 78 let nenadoma poklicati k Sebi v boljše življenje.

Pogreb predragega ranjkega bode v sredo, dne 5. marca ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti na pokopališče na Zaljah.

Prebлага ranjkega priporočamo v molitev in prijazen spomin.

KAMNIK, dne 3. marca 1913.

Franja Weibl, Marija Grašek, Ivana Krašovic, Cilka Mejač hčere.

KNJIGOTRŽTVO.

Priučenje nemščine. Knjiga »Nemščina brez učitelja« obsega sedaj dva dela. Ze znani **I. del »Nemška slovnica za samouke«** služi za temeljito priučenje nemščine, kar pa zahteva precej truda in slovnične izobrazbe. Velja 1 K 20 vin. **II. del »Slovensko nemški razgovori v vsakdanjem življenju«**, 1 K 20 vin., je pa nova knjiga praktične vrednosti, ki jo lahko rabi vsak samouk, ki zna čitati. Na podlagi teh razgovorov se bo kar naravnost vpeljal v nemško govorico, da bo lahko šel med Nemce, ker bo znal nemščino za vsakdanjo potrebo. Razgovori so prirejeni za vse slučaje in razmere; tako bo našlo na primer slovensko dekle, ki služi pri nemški družini, razgovore, ki jih rabi v službi. Slovenski trgovec, gostilničar, obrtnik, delavec, mladenič, ki gre k vojakom itd., bo tudi našel v knjigi potrebne razgovore za občevarjanje z Nemcem. Knjižica bo pa zanimala tudi marsikoga, kateremu se ni treba nemščine šele učiti. Tako najdejo tu na primer načelniki slovenskih telovadnih društev, požarnih bramb itd. v odstavku »Razgovori za vojaške novince« poleg nemških tudi vsa slovenska vežbalna povelja. Knjižica nudi pa še veliko druge stvarine, ki bo splošno zanimala. Katoliška Bukvarna v Ljubljani. Oba dela skupaj vezana v celo platno veljata samo 2 K 80 vin.

Getzemani in Golgata. Premišljevanja bridkega trpljenja našega Odrešenika Jezusa Kristusa. Poslovenil Fr. Ks. Steržaj. Založila »Katoliška Bukvarna« v Ljubljani. Cena knjižice platno z rdečo obrezo 2 K 60 h, šagrin zlata obreza 3 K 60 h. — Je pač malo premišljevanj, ki bi obvladala človeško dušo z večjo, silnejšo in obenem grenkoljubno silo, kakor ta premišljevanja o Kristusovem trpljenju. Dasiravno nam evangelij pripoveduje trpljenje našega Gospoda s priprostimi, skoro rezkimi besedami, pa se nam vendar priljubi po večkratnem branju; še veliko bolj pa pri premišljevanju. Da je premišljevanje sploh potrebno in velike koristi za vsakega kristjana, posebno pa za onega, ki se trudi do popolnosti, ni treba povdarjati, zakaj vidi se tudi iz tega, ker je posla v trgovini že sedma izdaja Volčičeve prevstave: »Getzemani in Golgata«. Razvidno pa je tudi iz tega, kako so se priljubila ta prekrasna in stvarna premišljevanja. Po knjižici se je zelo povpraševalo, zato je »Katoliška Bukvarna« preskrbelala novo prestavo teh premišljevanj, ki so ravnokar izšla izboljšana, na mestih, ki se docela ne vjemajo s svetim pismom. Koristno in lepo knjižico prav toplo priporočamo. Pridno prebirajte ta pretresujoča premišljevanja in deležni boste velike duhovne koristi. — Velika prednost te nove izdaje je, da ima, četudi je izredno obširna, zelo priročno žepno obliko, ker je tiskana na fin, tenak papir; dodan je seveda tudi popoln molitvenik.

Dr. Jeršetove šmarnice »Mati čudovita«. Zopet enkrat šmarnice, ki jih bo res vesel šmarničar in veselo ljudstvo! Ni lahko vedno kaj novega povedati o Materi božji. Dr. Jerše je povedal najlepše, kar je vedel, in tega lepega je mnogo. Povil je v šmarnice najlepše cvetove, kar jih je našel po vrteh Marijinih častilcev. Z govorniško silo, živahno, pestro, morda nekoliko prebujno, a brez pretiravanja dr. Jerše kaže Mater čudovito, njene prelepe prednosti in čednosti. Že naslovi šmarnic so kakor lepi cvetovi v vencu Marijinem: Lilijska dolinka, Mati dobrega sveta, Mati lepe ljubezni, Mati svetega veselja, Zena obdana s solncem, Dolorosa... Največja prednost teh šmarnic je pa, da so res šmarnice, govori o Mariji, in sicer govori povzeti iz dogme. Najlepše, kar vemo o Materi božji, je kratko povedano v dogmi, in te šmarnice takorekoč poganjajo iz Marijine dogme, kakor poganjajo bele majniške šmarnice iz plodne gomoljke. — Ker je radi finega papirja oblika kaj priročna in so knjižici dodane lepe mašne in druge molitve, se bodo te šmarnice priljubile tudi kot molitvena knjižica s premišljevanji.

Svarilo!

Podpisani s tem potom naznanjam, da nisem za nikogar plačnik, kdor bi na moje ime ali račun v gostilnah ali kje drugje kak dolg napravil.

705 **Gregor Podrekar**
posestnik v Vižmarjih nad Ljubljano.

V zadevi dne 16. jan. 1913 o „Mesni zastavljalnici“ skupaj za 11 K 90 vin. prodanih: 1 sreb. zapestnica, 1 zl. brožica in 1 zlat prstan, naj se izvoli kupec ali kdor o tem ve — **prosi nagradi** — zglasiti pri **J. JONTES-u**, slugi tega zavoda. 638

Dva še dobro ohranjena
portala z izložbenim oknom,
železnim zastorom in senčno streho proda po nizki ceni **Simon Kmetz**, Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 26.

16 letna deklica

iz dobre hiše, lepega in npravnega vedenja, želi vstopiti v službo v kako prodajalno ali trgovino. Naslov: Občinski urad v Kamni gorici. 689 3

**! Odkar zajtrkujem in južnam!
sladni čaj**

ne maram za noben drug zajtrk in se čutim zdravega, močnega in prihranjen pri mleku in sladkorju v gospodinjstvu polovico denarja. Take pohvale dohajajo vsak dan pri zopetnih naročilih dr. pl. Trnkoczy-jevega sladnega čaja, znamke **SLADIN** pri izdelovalatelju, lekarnarju dr. pl. Trnkoczy v Ljubljani zraven rotovža, Kranjsko. Po pošti najmanj 5 zavitev K 4.—, poštni zavitek 5 kg po 15 zavitev K 10.— franko. Zavitek 1/4 kg po 60 vin. tudi pri trgovcih. Glavne zaloge na Dunaju: v lekarnah Trnkoczy, Schönbrunnerstrasse 109, Radeckypfatz 4, Josefstädterstrasse 25. V Gradcu: Sackstrasse 4. 109

Priložnostni nakup!**Popolna acetyl.-razsvetljevalna naprava za 100 žarnic!**

Ta naprava je bila v rabi le tri mesece in je tedaj kot nova. Ker se v trgu splošno vpelje električna razsvetljava, se odda ta naprava zelo po ceni. K njej spada: okoli 400 metrov pocinjenih železnih cevi različnih dimenzij, okoli 20 lara-svetilk, viseče svetilke, invent. svetilke, lestene, dvostranske svetilke, svetilke za vrt, rezervni žarilci in stekla, novo kompl. orodje za rezanje cevi. 550

Za hotele, vile, gradove, kopališča, ulično razsvetljavo zelo primerno.

Povpraša se in eventualno ogleda pri **KARLU JANIGU** v Žalcu, Spodnje Štajersko.

G. kr. priv.

občna zavarovalnica

Assicurazioni Generali v Trstu

ustanovljena leta 1831.

Jamstveni zakladi znašajo nad 416 milijonov kron.

Poslovni izkaz

zavarovalnega oddelka na življenje.

709

	meseca februarja 1913	od januarja 1913
Vložilo se je ponudb	1683	3325
za zavarovano svoto	K 15.171.280-76	K 28.426.380-41
Izgotovljenih polic je bilo	1033	2231
za zavarovano svoto	10.391.998-87	19.619.575-36
Naznanjene škode znašajo	763.856-70	1.647.529-73

ZADNJE NOVOSTI!

Priporoča se največja izbira spomladnih kostumov, modernih jop in plaščev, vrhnjih kril za **DAME in DEKLICE**

Za **GOSPODE in DEČKE** velika izbira oblek, površnikov, nepremočljivih pelerin najnovejšega kroja ::::: Radi neznatnih stroškov cene brez konkurence

**Konfekcijska trgovina
A. Lukič, Ljubljana
Pred Škofijo števil. 19**

665

Razpis.

Št. 4267

Za zgradbo železobetonskega mostu čez potok Slavinšek na občinski cesti Slavina-Krče, (občina Slavina pri Sv. Petru) na 2960.— K proračunjena dela in dobave se bodo oddala potom javne ponudbene obravnave.

Pismene, vsa dela zapopadajoče ponudbe z napovedbo popusta ali doplačila v odstotkih na enotne cene ali napovedbo pavšalne vsote proračuna naj se predlože do

17. marca 1913, ob 12. uri dopoldne

podpisnemu deželnemu odboru.

Ponudbe, katere morajo biti kolkovane s kolkom za 1 K, doposlati je za pečatene z napisom: »Ponudba za prevzete gradbe železobetonskega mostu čez potok Slavinšek«.

Ponudbi mora biti dodana izrecna izjava, da pripozna ponudnik stavbne pogoje po vsej vsebini in da se jim brezpogojno ukloni.

Razen tega je dodati kot vadij še 5% stavbnih stroškov v gotovini ali v pupilarnovarnih vrednostnih papirjih po kurzni ceni.

Deželni odbor si izrecno pridrži pravico, izbrati si ponudnika, ne glede na višino ponudbene cene, oziroma če se mu vidi potrebno razpisati novo ponudbeno razpravo.

Načrti, proračun in stavbni pogoji so na ogled v deželnem stavbnem uradu, Turjaški trg. 663

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani dne 24. februarja 1913.

KOLESARJI.

Ako si hočete prihraniti znatnih nepotrebnih izdatkov, tedaj ne kupite in ne naročite nikjer koles ali kolesarskih potrebščin, dokler ne poznate naših cen za leto 1913.

= najboljši in najcenejši nakup =

pri trdkl

Karel Čamernik & Ko. Ljubljana,

Dunajska cesta 9—12.

Specijalna trgovina s kolesi, motorji, avtomobili in posamezni deli. — Mehanična delavnica in garaža.

Krasni moderni spomladanski kostumi, moderne jope in plašči, vrhnja krila, raznovrsne bluze v največji izbi in dobrega okusa priporoča

*Modna trgovina P. Magdič
Ljubljana, nasproti glavne pošte.*

346